

ONZE VOGELS

44e jaargang no. 6, 1983

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

seel

De

BONDSBUREAU

Aletta Jacobsstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom,
gironummer 1148324, telefoon 01640 - 3 50 07.
Geopend 08.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 15.00 uur.
's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), A. Dommerholt,
J. Forsten, J.J. Krol, A.J.F. Lammerse, E.J. Lensink,
Joh. M. van Pelt en A.F. Smit.

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 1 61 60.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 3 46 63.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalfsen, telefoon (05293) 12 57.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 33 26.

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen: R.P. Smith, Zuiderveen 36a,
9673 EL Winschoten, telefoon (05970) 1 35 83.
District Friesland: H. Suichies, Ruusbroeckstraat 28,
8913 HN Leeuwarden, telefoon (058) 15 16 92.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Grolstraat 126,
7885 EL Bergen Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 1 30 06.
District Gelderland: P. Vierhuis, Veldkersmeen 22,
3844 RB Harderwijk, telefoon (03410) 1 60 68.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 26 08.
District Noord-Holland: G.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 1 13 98.
District Zuid-Holland: G.C. Goedschalk,
Akeleistraat 148, 2565 PC Den Haag,
telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4,
4561 WN Hulst, telefoon (01140) 1 38 16.
District West Noord-Brabant: J.C.W. Luijsterburg,
Nieuweweg 23, 4631 TC Hoogerheide,
telefoon (01646) 31 17.
District Oost Noord-Brabant: J.C. Vos, Braillestraat 2,
5361 AK Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: H.J. Nooijen, Reigerstraat 29,
5932 VX Tegelen, telefoon (077) 3 34 58.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:

Tj. Boersma, Verzetstraat 13, 8923 CP Leeuwarden,
telefoon (058) 66 60 37.

Tropen, parkieten etc.:

G. v.d. Meijden, Kempenlandstr. 27, 5283 CK Boxtel,
telefoon (04116) 7 45 29.

Zangkanaries:

W.J. Vermeij, Leppa 36, 9204 JE Drachten,
telefoon (05120) 1 72 42.

ONZI

MAANDBLAD VAN DE NEDERLAN

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wende zich tot de secretaris v een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hieronder genoemde bedrag.

België: Bfr. 600,-, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 42,50, bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV. Indien men het maandblad per luchtpost wil ontvangen, wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend.

Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIAALCLUBS

Het lidmaatschap van de speciaalclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wem men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels en hun hybriden

G.J. Veenhuizen, Groenestraat 20,
3861 CM Nijkerk, telefoon (03494) 5 60 47
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Gras- en Grote parkieten

J.F.R. Burm, Burg. Geirnaerdstraat 23,
4564 CR St. Jansteen, telefoon (01140) 1 42 29
Entree f 5,-.

Insecten- en vruchtenetende vogels

A.P. Wessels, Postbus 1591,
3000 BN Rotterdam, telefoon (010) 67 11 24
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Japanse meeuwen

A. Kok, Pals 29,
6931 DJ Westervoort, telefoon (08303) 23 58.
Contributie f 17,50 per jaar, entree f 5,-.

Vorm- en Postuurkanaries

J.H. Wiersma, Brinkstraat 53,
3881 BP Putten, telefoon (03418) 5 18 80
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Zebravinken

J.G.J. van Valkenburg, Mergellaan 16,
3432 ZM Nieuwegein, telefoon (03402) 3 97 70
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 32,50 per kalenderjaar. Overmaking bij vooruitbetaling op gir 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonname OV. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot e met december.

VOGELS

ISSN 0030-3224

VERENIGING VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 51.000)

REDACTIE

J. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties - ook die van leden en abonnees - net een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere richtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de NBvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

PARZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 3222 LK Leiden.

KLEURKANARIES aan: J.A. Barsch, Binnenhof 26, 3535 TN Nijmegen.

FORM- EN POSTJUURKANARIES aan: H.K. v.d. Wal, Mozartstraat 4, 8916 HC Leeuwarden.

EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN

GAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46, 847 SG Teteringen.

EBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN HUN BASTAARDEN aan: P.J.F. Klören, Meidoornweg 10, 768 CN Soest.

PROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan: A. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.

FRUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: E.M. Wessels, Iavenhorst 28a, 3085 ZV Rotterdam.

RASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov. weg 29a, 677 PA Heiligerlee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourporti, dan ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is geregistreerd in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer V-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 25 juli 1983.

IN DIT NUMMER

	pag.
Een geschikte aratinga: de jendaya	244
De N.B.v.V. dichterbij VI: het bondsbestuur	248
Kalender 1983. Roodbuikkauwier	249
Van het district Overijssel	251
Yestveiligheid bij weervogels	253
Zangkanaries	254
Kleurkanaries: Klassieke kleuren IV	255
Diamantvinken	257
Lanaries kweken in broedkooien	259
De bourkesparkiet	260
Zebrainken in 50 kleurslagen	261
De kweek met de Europese kanarie	262
Aanvaringen straaljagers met vogels	263
Een nieuwe mutatie van de Gouldamadinet	264
Voliere van de maand	267
Wilde kamhoenders	268
De Oranjebuik bastaard honingvogel	269
Op weg naar het concertpodium	270
Spitsvogels van het geslacht Artamus	272
De mozaiekanarieroodbronspastelopaal	274
Hapziekte	275
Uw vraag, ons antwoord	276
Vinkensport een fijne sport	278
Zwaluw/koekoek	279
Vraag en Aanbod	280
Roze Basterdwederik	284
Ring 1984	—

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
CéDé Vogelvoerders bv	250
Bogena b.v., Jan de Vis, W. Rouppe van der Voort, L.S.M. W. Rouppe van der Voort, van Wijngaarden, G.R. Waalwijk, G.J. van Gelder b.v.	258
Wolro, Kemo-Alkmaar	266
CéDé eivoeders	275
Crea b.v., Ormi-Mondo	277
Fauna metaalwaren b.v.	280
V.V.R. Vogelvoederfabriek, van Keulen	281
404	282
Fauna Metaalwaren b.v.	283/284
Ringbestelling seizoen 1984	—
Blankesteyn's Pet Farm b.v., Maroy-200, Gehu, Animalia.	285
NBvV boeken-service	285
Witte molen	286

Foto voorplaat: Jendaya parkiet
Vogelpark Walsrode/Müller

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59, 3100 AB Schiedam - Telefoon (010) 62 29 22.

Tekst: Herman Kremer
Foto's: Horst Müller

Een geschikte aratinga: de jendaya

Drie soorten

Eén van de binnen het geslacht *Aratinga* herkenbare groepen bestaat uit de volgende drie soorten:

***Aratinga auricapilla* - goudkap aratinga**

***Aratinga jendaya* - jendaya parkiet**

***Aratinga solstitialis* - zonparkiet**

Op het oog is direct al te zien dat deze vogels veel met elkaar gemeen hebben, zowel in kleur als in postuur. Vooral met betrekking tot de jendaya en de zonparkiet kan daar geen enkele twijfel over bestaan.

De systematici zijn het er nog steeds niet over eens hoe nauw de verwantschap nu eigenlijk precies is. Forshaw ziet ze bijvoorbeeld als drie afzonderlijke soorten, Low en de Grahl zien de jendaya en de goudkap als ondersoorten van de zonparkiet terwijl Arndt de jendaya en de zonparkiet als ondersoorten van de goudkap beschouwt. Er zal dus nog wel enige tijd mee heen gaan voordat iedereen het met iedereen eens is.

Er is nu echter wel veel meer duidelijkheid dan vroeger. Greene noemde de jendaya in 1885 bijvoorbeeld *Psittacus jendaya*; hij gaf als synoniemen *Conurus auricapillus*, *Conurus jendaya*, *Aratinga chrysocephalus*, *Arara auricapillus*, *Psittacus pyrocephalus*, *Psittacara auricapillus* en *Sittace jendaya*. Veel lijn zat er toen dus nog niet in. Een dergelijke opsomming heeft dan ook voornamelijk nog slechts historische waarde, evenals trouwens de door Greene voor die tijd genoemde prijs: ongeveer twee pond per paar. De verspreidingsgebieden van de drie

soorten (ik houd hier maar de indeling van Forshaw aan) liggen los van elkaar; het kaartje geeft daarvan een goed beeld. Hoe noordelijker we komen – en hoe dichter dus bij de evenaar – hoe kleurrijker de vogels. Deze lijn loopt via de twee ondersoorten van de goudkap aratinga (waarvoor dit eveneens geldt) via de jendaya naar de zonparkiet.

Alle drie de soorten zijn in redelijke aantallen in onze volières vertegenwoordigd. We moeten echter zuinig zijn op deze vogels omdat er uit de import niet al te veel meer mag worden verwacht. De goudkap aratinga en de jendaya komen alleen voor in Brazilië, een land waar al langere tijd een uitvoerverbod van kracht is.

De jendaya - twee ondersoorten?

In dit artikel wil ik wat verder ingaan op de jendaya. Een volgende keer komt dan de goudkap aratinga aan bod.

De naam jendaya is overgenomen van de inheemse bevolking, die de vogel

Jendaia, Jandaia of Jendaya noemt. De juiste betekenis van dit woord heb ik helaas niet kunnen achterhalen.

De foto's in dit blad en op de voorpagina laten goed zien dat de gehele kop, de nek en een deel van de borst helder geel zijn dat aan de buikzijde overloopt in fraai oranje-rood. De dijen zijn olijfgroen, soms gemengd met enkele roodveertjes. Vleugels en mantel zijn helder groen met uitzondering van de oranje rode stuit. De slagpennen en de punt van de staart zijn helder blauw; de rest van de staart is aan de bovenkant bronsgroen en aan de onderzijde zwachtig. De snavel is zwart, de iris grijsbruin en de poten grijs. De lengte is 3 cm.

Sommige exemplaren hebben op de borst een groene aanslag. Er wordt wegezegd dat dit poppen zijn, maar echt betrouwbaar is dat waarschijnlijk niet. Bij de jongen is het geel en oranje-rood bleker van kleur; verder hebben ze ook kop, nek en keel groene dan wegegroengezoomde gele veertjes. Daar

soor kan een enigszins gevlekte tekening ontstaan.

Er bestaan twee vormen van de jendaya: vogels met een zwarte en vogels met een witte oogring. Waar dit verschil op is terug te voeren, is tot nu toe nog steeds niet afdoende verklaard. Volgens Rosemary Low is de vorm met de zwarte oogring intensiever van kleur en komt die daarin dichterbij de zonparkiet. De andere zou in dat geval meer geel dan oranje zijn. Deze theorie lijkt mij echter zeker voor discussie vatbaar. Het verschil in kleur gaat lang niet altijd op; vergelijkt u maar eens de vogels op de voorplaat (zwarte oogring) met die op de bij dit artikel gepubliceerde foto (witte oogring). Veel onderscheid is er niet tussen te zien. Bovendien is er met evenveel recht iets voor te zeggen dat niet de vogel met de zwarte maar die met de witte oogring lichter bij de zonparkiet komt omdat ook deze laatste een witte oogring heeft.

Ik heb dat althans tot nu toe steeds bij alle zonparkieten zowel bij de liefhebbers als op foto's gezien. Merkwaardig is in dat verband dat Cooper in 'Parrots of the world' deze vogel een zwarte oogring geeft.

Datzelfde geldt overigens voor de joudkap aratinga: in dit boek een zwarte oogring, in werkelijkheid een witte.

Arnold houdt het voor mogelijk dat het zij de jendaya met de zwarte oogring misschien om een nieuwe ondersoort gaat, waarbij de verschillen dan slechts gering zijn. Zeker is hij daar echter niet in.

Gegevens uit de vrije natuur kan ik over dit probleem jammer genoeg niet vinden. Het zou bijvoorbeeld van groot belang zijn een antwoord te krijgen op de volgende vragen:

- komen beide vormen slechts gescheiden van elkaar voor of lopen de verspreidingsgebieden door elkaar heen;

- ligt het verspreidingsgebied van één van beide vormen dichterbij dat van de zonparkiet dan dat van de andere;

- kruisen beide vormen met elkaar of blijven ze in de voortplanting gescheiden.

Wolgang op deze vragen niet een afloeiend antwoord is gegeven, is het ver-

standig beide niet met elkaar in contact te brengen en elke vorm zuiver te houden.

Verspreiding Het kaartje laat u zien wat de oorsprong van de jendaya is: noordoostelijk Brazilië, in de provincies Alagoas, Pernambuco, Ceará, Piauí, Maranhão en Goiás.

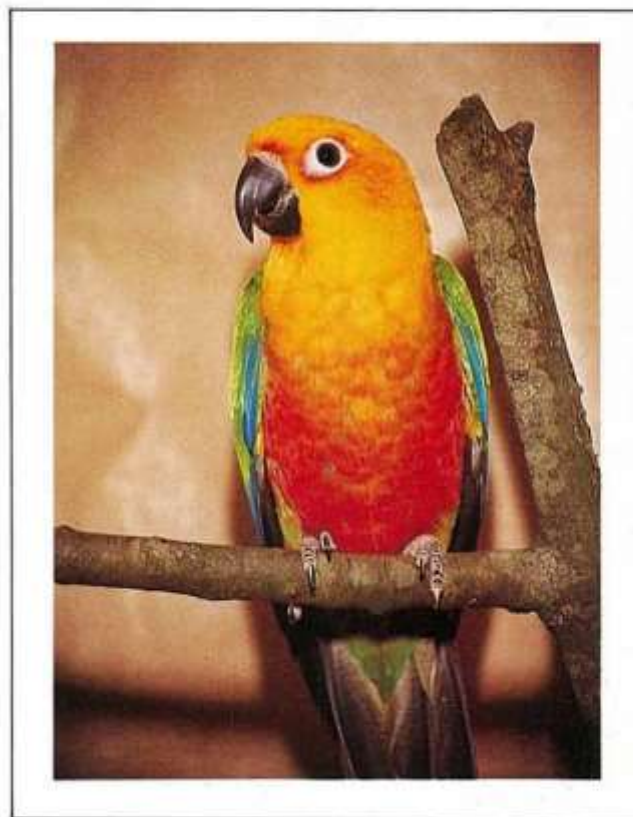
De vogel is lokaal algemeen en breidt zich in noordwestelijke richting uit. Hij is niet al te kieskeurig voor wat betreft zijn omgeving en past zich vrij gemakkelijk aan.

Over het geheel genomen neemt hij mogelijk in aantal toe. Per streek zijn er echter wel verschillen waar te nemen. In Pernambuco komt hij bijvoorbeeld veelvuldig voor terwijl hij landinwaarts minder vaak te zien is. Zo treft men deze parkiet in Goiás nauwelijks aan, en dan nog alleen of paarsgewijs. Daarentegen is het in de kuststreken één van de talrijkste vogels. Daar trekt hij

rond in groepen van tien tot twintig stuks en houdt hij zich bij voorkeur op in cocospalmen.

De jendaya komt voor in het zogenaamde caatinga-gebied en in het Brazilië-aans Bergland; daarnaast wordt hij tegenwoordig aangetroffen in open gebieden die vroeger bedekt waren met regenwoud. Voor het gehele verspreidingsgebied geldt dat dit een tropisch savannenklimaat heeft: heet en vochtig met een korte droge tijd. De regentijd duurt zeven tot negen-en-een-halve maand, onderbroken door twee droge perioden. Hoewel er over het gehele jaar gezien weinig variatie zit in de gemiddelde temperatuur kunnen er per etmaal enorme verschillen optreden: overdag meer dan 40°, 's nachts tot 10°.

Binnen deze klimaatzone is nog weer duidelijk onderscheid aan te brengen: bijvoorbeeld ten aanzien van het caatinga-gebied, waar de jendaya het meest voorkomt. Dit is alleen aan te

treffen in het uiterste noordoosten van Brazilië. Het is daar veel droger en het gebied wordt overheerst door dichte, vaak doornige, lage bomen en struikgewas.

De jendaya voedt zich hier vooral met zaden, bessen en andere vruchten en groen.

Huisvesting

Hoewel jonge jendaya's zeer tam kunnen worden en zelfs enkele woorden kunnen leren spreken, is het daarmee nog niet een vogel die als huisdier in een kooi kan worden gehouden. Niet alleen kan het stemgeluid een beperking vormen maar ook moet de aandacht er allereerst op zijn gericht voldoende kweekresultaten te behalen zodat onafhankelijk van de import aan de vraag kan worden voldaan. Waarmee ik overigens nog niet wil zeggen dat vogels die in voldoende mate gekweekt worden best in een kooi in de huiskamer kunnen worden geplaatst. Er is dan ook alles voor te zeggen deze parkieten in een redelijke volière onder te brengen waarin ze door hun levendigheid en mooie kleuren een lust voor het oog kunnen zijn. Hoewel ze wel eens wat kunnen knagen, is het mijn ervaring dat dat in de praktijk erg meevalt.

Hoewel ze erg actief zijn, is een al te grote volière niet nodig. Goede kweekresultaten worden bereikt in volières van drie meter lang, een meter breed en twee meter hoog.

Hoewel pas geïmporteerde vogels vatbaar kunnen zijn voor plotselinge veranderingen in temperatuur, zijn ze absoluut winterhard als ze eenmaal zijn geacclimatiseerd. Het komt wel voor dat jendaya's worden gehouden in volières met open nachthokken. Ik betwijfel echter of dat voor deze parkieten de meest geschikte vorm van huisvesting is. Ze komen immers uit een tropisch gebied en we vragen toch al veel van ze door ze permanent onder te brengen in het soms koude Nederland. Laten we het ze daarom niet moeilijker maken dan echt nodig is; stel ze dus in ieder geval een af te sluiten nachthok ter beschikking. En laat het broedblok altijd hangen, zomer, winter, herfst en voorjaar, want daarin slapen ze het gehele jaar door. Bovendien is dat een

extra bescherming bij lagere temperaturen.

Jendaya's zijn aan de ene kant zeer nieuwsgierig van aard, aan de andere kant stellen ze zich nog wel eens wantrouwend op tegenover iets nieuws. Dit laatste leidt er dan ook nog wel eens toe dat ze hun stem laten horen als ze iets ongewoons ervaren. In een dichtbevolkte buurt kan dat dan voor de burens wel eens wat onaangenaam zijn; in de meeste gevallen valt dat echter best mee. En we moeten als vogel-liefhebber ook weer niet overdrijven: we denken ook wel eens alleen maar dat de burens zich aan het geluid storen terwijl ze in werkelijkheid niets in de gaten hebben. Laat u dus niet al te vlug verontrusten door al die verhalen over die schreeuwende vogels.

Bovendien kunt u zelf ook nog eenige invloed op de mogelijke overlast uitoefenen. Is het u wel eens opgevallen wanneer deze vogels zich normaal gesproken het meest laten horen: 'morgens wanneer hun maag moet worden gevuld ná de lange nacht en 'avonds wanneer dat moet gebeuren vóór de volgende. Dan zijn ze dus het meest actief. Wanneer u ze nu op die tijden in het nachthok op kunt sluiten hebt u dus al veel gewonnen.

En denkt u er over een paartje van deze parkieten aan te schaffen, maar bent u er niet helemaal gerust op, ga dan eerst eens kijken en luisteren bij een liefhebber die ze in de volière heeft. U kunt zich dan vrijblijvend een goede indruk vormen.

In het algemeen moeten jendaya's

aarsgewijs worden gehuisvest. Ze unnen wel in kolonieverband worden amengebracht met de bedoeling via en meer natuurlijke selectie tot paar-orming te komen maar zodra dat is ebeurd, is het verstandig de paren af e zonderen, bij voorkeur in niet aan lkaar grenzende vluchten omdat er an kans op vechtpartijen bestaat.

rnndt heeft als ervaring dat het samen- rengen van meerdere vogels niet al- jd tot jongen leidt. Hij hield langere jd een vijftal jendaya's bijeen; hoewel e allemaal geslachtsrijp waren zonde- er zich niet een paar af en ble- en ze met elkaar steeds hetzelfde blok ebruiken. Natuurlijk hoeft het niet in lle gevallen zo te gaan, maar u moet er ch wel rekening mee houden.

tenk er verder om dat u ooit één of vee nieuwelingen plaatst in een voliè- e waarin zich reeds enkele van deze ogels bevinden. Dat leidt gegaran- eerd tot vechtpartijen, met alle gevole- en van dien. Wilt u toch meerdere ogels samen onderbrengen, laat ze an allemaal tegelijk in een nieuwe lucht los.

Verzorging

venals de andere leden van dit ge- acht vragen de jendaya's een gevari- erder dieet dan de algemeen gehou- en Australische parkieten. Naast een oed zaadmengsel zijn vooral fruit en roenvoer van belang. Vooral appels jn favoriet, maar ook peren, kersen, naasappels, mandarijnen, bessen, ruimen en perzikken worden vaak et smaak genomen.

ok ten aanzien van groenvoer is de suze ruim: muur, spinazie, sla, andij- e, boerenkool, wortelen, paarde- loem, enz. Deze zaken horen echt tot et standaardmenu; het beschikbaar ellen ervan zal vaak in de kweekre- litaten terug te vinden zijn, vooral op at langere termijn.

iernaaft is uiteraard een goed opfok- er van belang, evenals grit en kiezel.

Kweek

oor zover bekend, waren in Europa e eerste jendaya's in 1854 in de ierentuin van Schönbrunn te bezichti- en. In 1869 arriveerden er vier exem- laren in de dierentuin van Londen. jendaya's worden niet in grote aantale- n aangeboden. De oorzaak daarvan is

vooral gelegen in het uitvoerverbod dat in Brazilië van kracht is, het enige land waar deze vogel voorkomt. We zijn dus aangewezen op het in onze voliëres aanwezige bestand en op de vogels die mogelijk via smokkelwegen nog spaarzaam Brazilië uitkomen. In ieder geval verdient het aanbeveling het voortbestaan bij de liefhebbers te verzekeren via een gerichte kweek. Het reeds aanwezige bestand moet voldoende groot worden geacht om dat doel te bereiken.

Over de kweek in de vrije natuur is zo goed als niets bekend zodat we het moeten doen met de ervaringen van diverse vogelliefhebbers.

Er wordt met de jendaya's tegenwoor- dig redelijk gebreed, zij het niet in al te grote aantallen. Het eerste bekende resultaat dateert uit 1890 bij mevr. Hart- ley in Engeland. Andere geregistreer- de successen zijn onder meer de vol- gende: Frankrijk in 1924, West-Duits- land in 1926 (W. Hoesch), USA in 1932 (W.J. Sheffler), Portugal in 1957 (J. O'N- eill), Zweden in 1960 (H. Hakansson) en Denemarken in 1964 (A. Christensen). Jendaya's kunnen in feite elk jaargetij- de tot broeden overgaan. Hoewel de meeste gevallen zich in het voorjaar voordoen, zijn ze lang niet zo aan die periode gebonden als de meeste Aus- tralische parkieten.

Het legsel bestaat vaak uit drie of vier eieren die zo'n 26 dagen door de pop worden bebroed. Zoals bij alle Zuid- Amerikanen blijven de jongen vrij lang in het blok, wel zeven tot acht weken. In de keuze van het blok zijn ze niet al te kieskeurig; dit kan het beste 35 tot 40 cm hoog zijn met een bodemopperv- lakke van 15 tot 20 cm in het vierkant. Ik heb wel de ervaring dat de liefheb- ber regelmatig dit blok moet controle- ren omdat de vogels het van binnenuit volledig kunnen slopen. Vooral de wanden en de bodem moeten het daar- bij ontgelden. En als er toevallig eieren of jongen zijn, kan dat nare gevolgen hebben.

Een tweede legsel per jaar komt voor, maar behoort niet tot het normale pa- troon; vooral niet als de vogels niet al te vroeg in het jaar met het eerste legsel beginnen.

Deze aratinga's kondigen vaak niet dui- delijk aan dat ze gaan leggen. Het waarnemen van een paring behoort

hier bijvoorbeeld geen enkel verband mee te houden. Wel kan soms een aanwijzing worden gevonden in het knagen aan het invlieglat en aan de binnenwanden van het blok en verder aan het feit dat de poppen langer in dit blok blijven.

Van hier gekweekte vogels zijn net als bij andere soorten in het algemeen gemakkelijker nakomelingen te krijgen dan van geïmporteerde exemplaren. En daar behoeft soms niet eens al te lang op te worden gewacht; ik kwam ergens tegen dat een vogel van 1¼ jaar oud hier al voor zorgde!

Kruisingen

Kruisingen zijn bekend met de goud- voorhoofd parkiet, de zonparkiet en de nandaya. Vooral over de laatste zijn er in de loop der jaren veel meldingen gedaan. In 1950 produceerden twee van deze kruisingen een jong in de dierentuin van San Diego, hetgeen duidt op een nauwe verwantschap tus- sen beide soorten.

Kweek in Arnhem

Eén van de vogelliefhebbers die in ons land met deze parkieten gekweekt heeft, is dhr. Burgers uit Arnhem. Hij heeft nu zes jaar een paar in bezit en kweekt er de laatste jaren regelmatig mee. De vogels zijn afzonderlijk gehuisvest in een vlucht van 1,60 m lang, 1 m breed en 1,90 hoog. Deze is van boven van golfplaten voorzien en is ook aan de achterkant geheel dicht. Hierin verblijven de jendaya's zomer en winter. Uiteraard slapen ze wel het gehele jaar door in het nestblok. Dat is 85 cm hoog en heeft een bodemoppervlak van 30 bij 30 cm. Het invlieglat is 8 cm in doorsnee.

Op het als nestmateriaal gebruikte houtmot heeft de pop in 1982 vier eitjes gelegd. De pop broedde hier 25 dagen op; zij werd daarbij meerdere keren per dag gezelschap gehouden door de man. Hij assisteerde haar eveneens bij het grootbrengen van de jongen. Op een leeftijd van negen dagen werden deze geringd; ze vlogen uit toen ze vijftig dagen oud waren en werden daarna nog ongeveer achttien dagen door hun ouders gevoerd. Bij het uit- vliegen waren ze nog niet op kleur.

De vogels krijgen een normaal zaad- mengsel voor grote parkieten voorge-

schoteld, aangevuld met eivoer, ge-
weekt witbrood, fruit, groenvoer, vers
onkruid en wilgetakken. Met name in
de broedrijd besteedt dhr. Burgers ex-
tra aandacht aan het eivoer gemengd
met geweekt witbrood en wat extra
zonnepitten.

Het is in 1981 voorgekomen dat er een
tweede legsel volgde. Het eerste was
vroeg in het jaar (febr.-maart). De
tweede keer kwamen er drie eieren
waarvan er twee bevrucht waren. De
jongen hieruit vlogen beide uit zodat er
dat jaar vijf jonge jendaya's op stok
kwamen; de laatste twee waren echter
duidelijk kleiner van formaat.

In het algemeen ervaart dhr. Burgers
de jendaya's als bijzonder prettige vol-
ièrevogels. Het schreeuwen valt naar
zijn mening echt wel mee. Hoe meer ze
met rust worden gelaten hoe minder ze
zich laten horen. Al met al zijn het fijne
vogels waar hij nog jaren plezier van
hoopt te hebben.

Literatuur

Th. Arndt: 'Südamerikanische Sittiche,
Keilschwanzsittiche i.e.S.'. Horst Mül-
ler-Verlag Walsrode, Bomlitz 1981.

J.M. Forshaw: 'Parrots of the world'.
Lansdowne Editions, Melbourne 1978.

W. de Grahl: 'Atlas Papageien und Sitti-
che der Welt'. Horst Müller-Verlag
Walsrode, Bomlitz 1982.

R. Low: 'Parrots, their care and breed-
ing'. Blandford Press Ltd, Poole, Dorset
1980.

R.F. Pasquier, editor: 'Conservation of
New World Parrots'. Publication of the
International Council for Bird Preservation,
Smithsonian Institution Press 1981.
W.T. Greene: 'Parrots in captivity'. Drie
delen 1884-1887. TFH-Publications, Inc.
Ltd. 1979.

DE NBvV DICHTERBIJ VI

bondsbestuur

Uit organisatietechnisch oogpunt is de
samenstelling van het bondsbestuur
hoogst interessant, voordat dit interes-
sante gegeven nader uitgewerkt wordt,
is het misschien raadzaam om eerst
even terug te gaan in de tijd; bekijk het
bijgeplaatste tabelletje eens zorg-
vuldig.

BONDSBESTUUR

aantal leden	jaar
6	1965
9	1966
15	1967
13	1968
11	1969
19	1970
16	1971
17	1979
17	1983

De spectaculaire uitbreiding van het
bondsbestuur in 1967 was een direct
gevolg van de in dat jaar tot stand
gekomen fusie tussen de NBvV en de
NKC; de leden van het NKC-hoofd-
bestuur werden toegevoegd aan het
bondsbestuur.

In de jaren 1968 en 1969 werd het aan-
tal hoofdbestuurders geleidelijk ver-
minderd conform de bij de fusie ge-
maakte afspraken.

1970 geeft opnieuw een spectaculair
uitbreiding van het bondsbestuur t
zien, de reden daarvoor is dat bij be-
sluit van de Algemene Vergadering o
30 mei 1970 ALLE distriktsvoorzitters i
het bondsbestuur werden opgenomen
omwille van de communicatie-verbete-
ring.

In het jaar 1971 is het aantal bondsbe-
stuursleden gereduceerd tot 16, d
aantal blijft ongewijzigd tot 1979. In d
jaar werd het distrikt Noord-Braba
gesplitst in twee delen, met dus twee
voorzitters.

Er bestaan geen plannen om wijzigin-
gen door te voeren in de nabije toe-
komst, zelfs de herindelingsplanne
van de minister geven tot nu toe gee
aanleiding om de samenstelling te wi-
zigen.

Wat maakt dan de samenstelling va
het bondsbestuur zo interessant? O
dat duidelijk te maken, werpen w
even een blik in de wet op het veren-
gingsrecht, daar staat dat bestuursle-
den gekozen moeten worden uit e
door de leden. De statuten van d
NBvV zeggen in artikel 9 het volgende:
'het bestuur van de bond bestaat u
tenminste een eerste voorzitter, twee
de voorzitter, secretaris, penningmee-
ter en commissaris, tezamen vormen

use!

De

het dagelijks bestuur, alsmede de voorzitters van de distriktbesturen. Het bestuur wordt uit de leden gekozen voor de tijd van drie jaar. In artikel 10 staat dat het dagelijks bestuur wordt gekozen door de algemene vergadering (= de leden).

Voor de distriktvoorzitters ligt de zaak geheel anders, deze worden namelijk gekozen door een deel van de leden, oftewel, door de leden van hun eigen distrikt. Dat maakt de samenstelling van het bondsbestuur zo interessant, een deel van het bondsbestuur wordt door de vertegenwoordigers van ALLE leden gekozen terwijl een veel groter deel van het bondsbestuur daarin zitting heeft omdat zij door hun eigen distrikt tot voorzitter zijn gekozen. Deze gang van zaken is niet in strijd met de wet op het verenigingsrecht, ook distriktvoorzitters worden nu eenmaal uit en door leden gekozen. Iets anders is het feit dat alle leden iets te zeggen hebben aangaande dat deel van het bondsbestuur waarover zij mogen stemmen, in de benoeming van de overige bestuursleden mag zich 1/12 deel van de leden mengen. In andere organisaties wordt zo'n functionaris een gedelegeerd hoofdbestuurlid genoemd, dat betekent: zitting hebben in het hoofdbestuur op grond van een andere functie.

Niet voor niets is gekozen voor de toch opmerkelijke samenstelling van het bondsbestuur, daardoor heeft het bondsbestuur een OPEN signatuur verworven. Alle zaken die organisatorisch van enige importantie zijn, worden ook door de distriktvoorzitters meebesproken, wie zou het beter kunnen beoordelen of een bepaalde zaak voor zijn/haar distrikt wel of niet acceptabel is? De betrokkenheid van de distriktvoorzitters maakt het mogelijk dat alle distriktbestuurders op de hoogte gebracht kunnen worden van het hoe en het waarom, op korte termijn, zij kun-

nen dan op hun beurt daarover de onder hen ressorterende afdelingen inlichten. Dat is een optimaal werkend communicatiemechanisme!

Het bondsbestuur in haar huidige samenstelling is bifocaal, heeft twee van elkaar verschillende brandpunten: het ene brandpunt kan alleen scherpgesteld worden door de 5 leden van het dagelijks bestuur, het andere brandpunt kan mede scherpgesteld worden door de overige 12 leden. Hetgeen impliceert dat lang niet alle beslissingen door een voltallig bondsbestuur genomen behoeven te worden, ruwweg kan het werk van het bondsbestuur in twee delen gesplitst worden:

- a. het organisatorische deel;
- b. het beleidsdeel.

In zijn algemeenheid komt het organisatorische gedeelte voor rekening van het dagelijks bestuur, de beleidsvoering komt voor rekening van het voltallige bondsbestuur. ALLES binnen de NBvV valt onder de jurisdictie van het bondsbestuur, de enige uitzondering die gemaakt zou kunnen worden is de afdeling. Afdelingen hebben een bepaalde autonomie, zij kunnen zelfstandig opereren tot op zekere hoogte. Daarmee is niet gezegd dat de afdelingen de besluiten van het bondsbestuur naast zich neer kunnen leggen, tot op zekere hoogte wil dat zeggen dat afdelingen niet voor alles wat ze willen ondernemen de toestemming van het bondsbestuur behoeven. Zolang activiteiten van een afdeling niet strijdig zijn met statuten en reglementen van de NBvV heeft het bondsbestuur geen interventierecht.

Met deze aflevering van DE NBvV DICHTERBIJ is het blauwe deel van de situatieschets voltooid, de volgende maand zal het rode gedeelte (= het bondsbureau) onderwerp van bespreking zijn.

KALENDER 1983

Roodbuik- klauwier

Meindert de Jong

De prachtige roodbuikklauwier (*Laniarius stro-coccineus*) behoort tot de onderfamilie struikklauwieren, waarvan men zes geslachten onderscheidt met 36 soorten. Net als de echte klauwieren hebben ze een haak aan de punt van de snavel, maar er is een duidelijk verschil in levenswijze. Zij vliegen véél minder goed en nooit ofte nimmer zal men ze in het open veld op een uitkijkpost zien zitten om een uitval te doen naar passerende insecten. Zij houden zich - net als onze winterkoninkjes - vaak op in dicht kreupelhout, waar ze 'sluipend' allerlei insecten trachten te bemachtigen. De zang is luid en melodieuze. Vaak wordt gezongen in duet: het vrouwtje laat een uitdagend fluitend 'kwoot-kwoot' of 'tertjoe-tertjoe' horen, waarop het mannetje prompt antwoordt met 'joe'. Bij dreigend gevaar laten de vogels een luid 'tarrrr' horen. Gewoonlijk treft men deze dieren aan in paren of solitair. Op de grond bewegen ze zich met zeer grote sprongen.

Het nest wordt gebouwd in een takvork van een doornstruik of -boom, ongeveer 1 tot 4,5 m boven de grond. Het nest is tamelijk ondiep en wordt vervaardigd van droge stukjes boomschors, vezels en worteldraden. De 2 of 3 eitjes zijn groenig wit met duidelijke bruine en leiblaauwe vlekjes, die vaak aan de stompe pool een kapje vormen. (Bij 'onze' klauwieren vormen ze meer een soort band rond het buikgedeelte.) De broedduur is circa 12 dagen en het kroost vliegt uit na een dag of vijftien. Ze worden nog enige tijd door de oude vogels gevoerd, maar lang duurt het niet of ze zijn zelfstandig.

De
se

CéDé-Mix de complete mix voor tropische vogels, parkieten en wildzang.

CéDé-Mix is speciaal ontwikkeld voor tropische vogels, grote en kleine parkieten en wildzangvogels en is niet voor kanariesoorten bestemd. CéDé-Mix dient voor veel van deze vogelsoorten als een aanvulling in het dagrantsoen. De zaadmengsels voor tropenvogels en parkieten kunnen in het dagrantsoen vaak niet voorzien in een voldoende gevarieerd eiwitgehalte, gezien de eetgewoonte van deze vogelsoorten.

Ook voor vruchten/insekteneters en wildzang zijn in de praktijk niet voldoende noodzakelijke eiwitbouwstenen in het dagrantsoen voorhanden. CéDé-Mix kan door toevoeging aan het CéDé Eivoer (volgens gebruiksaanwijzing) in deze behoefte voorzien.

**Duidelijk dient er op
gewezen, dat CéDé-Mix moet**

**worden gezien als een verlengstuk
van CéDé Eivoer en niet is afgestemd
op andere soorten en merken.**

CéDé-Mix is voor de diverse vogelsoorten een smakelijk voedsel, dat met graagte wordt opgenomen. Zelfs de meest verwende en moeilijke zachtvoedereters zullen CéDé Eivoer + CéDé-Mix goed opnemen.

Langdurige praktijkproeven en onderzoek liggen ten grondslag aan de ontwikkeling van CéDé-Mix. Vele vogelliefhebbers in binnen- en buitenland hebben het laatste 1½ jaar hier hun welwillende medewerking aan verleend en verbetering van kweekresultaten geconstateerd. Zelfs met moeilijk kweekbare soorten bleek men op vele plaatsen nu wel succes te hebben.

Gebruiksaanwijzing:

Voor zaadetende tropenvogels
Basis voedsel tropenzaadmengsel.

Bijvoeding:

2 delen CéDé Eivoer mengen met 1 deel CéDé Mix.

In kweek en ruitijd iedere dag verstrekken. In rusttijd 2 maal per week.

Voor vruchten/insekteneters

CéDé-Mix puur verstrekken naast de gebruikelijke vruchten en levend voer.

Voor wildzangvogels

Basis rantsoen wildzangzaadmengsel.

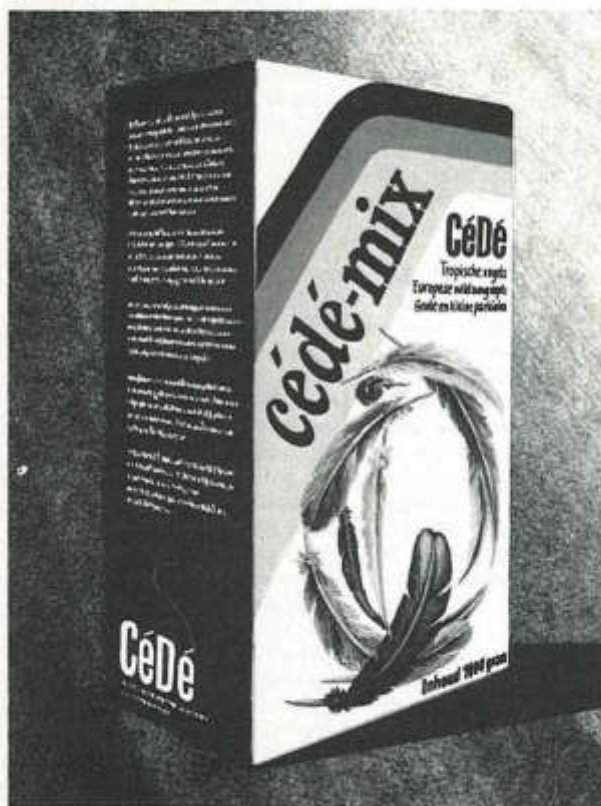
Bijvoeding:

1 deel CéDé Eivoer mengen met 1 deel CéDé-Mix. In kweek- en ruitijd iedere dag verstrekken. In rusttijd 2 maal per week. In koude perioden voor buiten verblijvende vogels kan CéDé-Mix puur aan wildzang worden verstrekt.

Voor grote en kleine parkieten

Basis voedsel parkietenzaad grof of fijn.

Bijvoeding: 2 delen CéDé Eivoer mengen met 1 deel CéDé-Mix. Kweek- en ruitijd iedere dag. Rusttijd 2 maal per week.

CéDé

CéDé Vogelvoerders bv
Tilburg Nederland
Telefoon 013/352621

VAN HET DISTRICT OVERIJSSSEL

en groot district – de provincie Overijssel is met ruim 3900 km² de 3e in grootte na Gelderland (5000 km²) en Noord-Brabant (4900 km²) – met grote verschillen in bevolking en landschap, en langgerekt gebied, hemelsbreed 37 km breed en 108 km lang.

In het westen 48 km dun bevolkt gebied met veel akkerbouw in de Noordwestpolder en watersport in het merengebied van Noordwestoverijssel. In deze streek vinden we 14 afdelingen in de 61 die het district Overijssel telt.

In het midden Salland, 32 km matig dicht bevolkt gebied met veehouderij en de prachtige natuur van de Sallandse heuvelrug.

In het oosten 32 km verder naar het oosten het dicht bevolkte Twente, een industriegebied met de steden Almelo, Hengelo en Enschede en ook weer een prachtige natuur in de omgeving van die steden.

Dit hoogteverschil in ons district gaat van 4½ meter beneden NAP (noordoostpolder) tot 85 meter boven NAP (Tannenbergtje bij Enschede).

De grote variatie dus, ook wat de vogelsoorten betreft. In het oosten vinden we veel kanariekeekers (zowel blauw- als zangkanaries), terwijl in het

westen meer tropische vogels en parkieten worden gekweekt.

Overijssel had op 1-1-83 61 afdelingen (10,9% van Nederland) met 4475 leden (10,10% van Nederland).

Als districtsbestuurders gaan we minstens 1 keer per jaar naar de afdelingen toe en dat is dan doorgaans tevens het bezoek aan de tentoonstelling van die afdeling. Elke bestuurder heeft een aantal afdelingen, die hij moet bezoeken. Van zo'n bezoek wordt een bezoekrapport gemaakt dat na afloop van het seizoen in het bestuur wordt besproken. De op- en aanmerkingen worden met de afdelingen doorgenomen op de districtsvergadering.

Bij zo'n bezoek letten we o.a. op de algemene indruk die de TT op een buitenstaander maakt, of het kooienmateriaal voldoet aan de eisen van de NBvV en of het goed wordt onderhouden, ook de aankleding van de zaal en voor zover mogelijk de verzorging van de vogels. Uiteraard ontsnapt de verdeling van de bondsprijzen niet aan de aandacht.

Zeven jaar geleden, toen we met de intensieve controle begonnen, was er heel wat op- en aan te merken, thans mogen we zeggen dat de afdelingen in

Overijssel met een goede TT voor de dag komen.

Een viertal regio's zijn gevormd, die jaarlijks een regionale TT organiseren. Ook zijn er doorgaans 2 nationale tentoonstellingen.

De organisatie van de districtsTT wordt op vrijwillige basis door een afdeling op zich genomen. Mede door de wisselprijs, die na 5 jaar gewonnen wordt door de afdeling die in die periode met 5 inzenders per jaar de hoogste punten behaalde, spreken we ook wel van OPK (Overijsselse Provinciale Kampioen).

In 1977 werd een districtfonds opgericht. Elke afdeling betaalt daaraan f 25,- per jaar. ½ van dat geld gaat naar de afdeling die de districtsTT organiseert en ½ wordt door het districtsbestuur besteed aan extra prijzen (o.a. de wisselprijs) en een attentie bij een jubileum van een afdeling, enzovoort.

HET BOGENA ASSORTIMENT

geeft de vogels vleugels

Zo vief, zo monter voelen de gevederde vriendjes zich. Dat komt doordat Bogena alles met zoveel extra zorg benadert. In voortdurende samenwerking met dierenartsen en dierdeskundigen. Het kleinste detail krijgt aandacht. Dat begint al in het laboratorium. Maar ook tijdens de vervaardiging en bij de kwaliteitscontrole is de Bogena aanpak onmiskenbaar. Reeds 50 jaar is het een vertrouwd en heilzaam merk.

Het Bogena assortiment is verkrijgbaar bij elke dierenpeciaalzaak. Geen vogel hoeft ooit "zonder" te zitten. Acties krijgt u gratis van Bogena: bel 04160-36992.

'n feest voor uw vogel.

BOGENA BV
WAALWIJK
HOLLAND

VOGELIMPORT EN EXPORT JAN DE VIS

NIJVERSEELSTRAAT 34 - B 1890 OPWIJK - TEL. 09.32.52.35.56.89

- Wij hebben regelmatig in voorraad: Alle soorten Astrilden, Mozambiquesijzen, Edelzangers, Chinese Groenvinken, Himalaya Groenvinken, Rose Vinken, Gorzen, Alariovinken, Kaapse Kanaries. Verschillende soorten Nachtegalen en andere vruchten- en insekteneters.
- Wij kopen steeds: Rode Kanaries en Australische Prachtvinken.

404

INSECTICIDE

Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden, enz.

Bij toepassing volgens gebruiksaanwijzing veilig voor hogere dieren, zoals vogels, en mensen.

In flessen van 200 ml., ½ liter, 1 liter.
Blikken van 5 en 1.0 liter.
Spuitsbussen van 12 oz. en 18 oz.

NIEUW

404

Nestbuitjes

ter bescherming van jongen en poppen.
AFDOENDE GOEDKOOP PRACTISCH
W. RUPPE VAN DER VOORT

Populierstraat 121-123 - 2565 MK Den Haag - Tel. 070-60 23 84

INTERNATIONALE HOBBY-BOEKHANDEL LOCHEMSEWEG 75 - 7215 RA JOPPE (Gorssel)

- Encyclopedie v.d. Vogelliefhebbers
4 delen cont. of 12 x F. 30,-
- Het Vogelparadijs in kleuren
10 delen cont. of 10 x F. 18,-
- Het grote kanarieboek, met 80 kleurenfoto's,
en 182 blz. geill. tekst 6 x F. 10,50
- Het grote kleurparkietenboek (grasp.)
64 kleurpl., 200 blz. geill. tekst 6 x F. 10,-
- Austr. pap. en parkieten, 32 pg. kleurenfoto's en
184 blz. tekst cont. of 6 x F. 10,-

Nestveiligheid bij wevervogels

door Prof. dr. Anth. Stolk

Wevervogels weten maar al te goed wat nestveiligheid is. Ze doen er alles aan om roofvijanden te weren en hebben het wat de verdedigingstechniek betreft ver gebracht.

Zo worden de wevernesten vaak in de onmiddellijke omgeving van agressieve dieren gebouwd om op die manier de roofvijanden op een behoorlijke afstand te houden. Voor grote roofvogels hebben heel wat dieren ontzag en wat de mens betreft, kan hetzelfde worden gezegd. Wat is er nu eenvoudiger dan om juist daar het nest te bouwen. Dit wordt bijvoorbeeld door de grote textorwever *Ploceus cucullatus* uit Senegal gedaan en kan men bijgevolg zijn nest aantreffen in de onmiddellijke omgeving van grote roofvogels en van woningen van mensen. De bajawever *Ploceus philippinus* (ook wel *Ploceus manyar philippinus* genoemd) uit Pakistan, Ceylon en India doet het op een wat andere manier en geeft de voorkeur aan bomen die door zwermen agressieve mieren worden bezocht.

Het nest op zichzelf is ook al bijzonder beveiligd. Zo bouwt de grote textorwever zijn flesvormige nest (soms honderden bijeen!) in een grote boom. Daarop wordt door het mannetje in een grashalm of palmbaad een inkeping gemaakt, waarna een strook van ongeveer zestig centimeter kan worden losgescheurd. Als geraamte voor het holle, bolvormige nest worden de stroken eerst tot een lus geweven en uiteindelijk wordt een tot zestig centimeter lange ingangstunnel geconstrueerd. Die verticale gang geeft een speciale beveiliging. Het moet voor een roofvijand (een mangoest of een slang bijvoorbeeld) een hele toer zijn om langs de buitenkant naar beneden te gaan en dan weer omhoog door de ingang te klimmen. Daar komt nog bij dat het nest met behulp van stevige ophangbanden aan een dunne tak wordt gehangen. De nestbouw zit de wevermannen zo zeer in het bloed, dat ze bij gebrek aan een partner (vroegtijdig verongelukt bijvoorbeeld) toch doorgaan met nesten bouwen. Die bouwsels blijven dan als regel onvoltooid en worden in het geheel niet gebruikt.

Tegen de koekoeken heeft men blijkbaar niets kunnen vinden. Daartegen blijken de wevervogels eigenlijk helemaal niet beveiligd te zijn. Zo hebben ze dieren bijvoorbeeld van de zuidafri-

kanse goudkoekoek *Chrysococcyx caprius* te lijden. Door een groot aantal koekoeken (onder andere de Europese *Cuculus canorus*) worden de eieren van de gastheer nauwkeurig nagebootst. De juiste gastheer voor de eieren wordt hierbij opgezocht.

De parasieten van de wevervogels blijken echter met een extra moeilijkheid te doen te hebben doordat de weverieren totaal verschillend zijn. Zo blijken de eieren van de zwartvoorhoofdwever *Ploceus velatus* uit Zuidwest- en Zuidelijk Afrika een verschillend patroon te hebben. Toch heeft de goudkoekoek het vermogen ontwikkeld om de plaatselijke patronen te imiteren, die bij de verschillende weverieren passen.

De weverman pronkt bij de ingang om een vrouwtje aan te lokken als het nest grotendeels klaar is. Wordt zowel het nest als de man geaccepteerd, dan vindt de copulatie plaats en wordt door

het vrouwtje met de grootste zorgvuldigheid de laatste hand aan het nest gelegd. Ze zorgt met name voor de zachte binnenbekleding, waarna de eieren op de donzige onderlaag kunnen worden gelegd. Bij verschillende soorten (de bajawever en de grote textorwever bijvoorbeeld) worden door de man verschillende nesten gemaakt. Dit is vooral het geval bij soorten waarbij het mannetje een fraai-gekleurd broedkleed bezit.

Bij elk nest wordt een vrouwtje het hof gemaakt. Vervolgens wordt het vrouwtje door de man in het nest geïnstalleerd.

Het legsel blijkt uit twee tot drie eieren te bestaan, die alleen door het vrouwtje worden uitgebroed. De insectetende wevervogels hebben territoria. Sommige weversorten blijken monogaam te zijn, maar dit moet wel tot de uitzonderingen worden gerekend.

Zangkanaries A. Plum

Als kanarieliefhebbers moeten wij steeds ieder jaar terdege beseffen, dat de natuur niet stil staat en kunnen wij telkens weer genieten van het mooie jaargetij, wat ons steeds weer aangeboden wordt. Het nieuwe jonge leven met al zijn onstuimige pracht ontwaakt dan weer voor dier en plant. Steeds ieder voorjaar moet zij gehoorzamen aan de innerlijke drang hun opgelegd door de oeroude natuurwet om zodoende hun soort in stand te houden.

Soms is het daarom voor een ieder goeddenkend mens wel eens nodig om daar even bij stil te staan, om zich de moeite eens te willen getroosten om op deze materie wat dieper in te gaan en dan zal men beseffen, hoe groots en ingenieus alles plaats vindt en verloopt onder leiding van die moeder natuur en laten we als welzjnd kanariëkweker er steeds eens aan denken, dat ook onze kanarievogels trots hun eeuwenoude cultuurstaat, zijn en blijven echte kinderen van diezelfde moeder natuur en ook zij een willoos werktuig zijn, die ook geleid worden naar het grootste voortplantingsproces, waarmee wij met onze liefhebberij steeds te maken hebben.

Wij allen weten toch, dat onze kanarievogel een reddeloos schepsel is, want het diertje kan uit zich zelf met voorbedachte rade toch niets doen en toch begint het, wanneer de dagen en het licht een zekere lengte hebben gekregen een nestje te bouwen, het legt haar eitjes en bebroed ze en keert ze iedere dag en zo gauw de jonge spruiten zich laten zien, voert ze die.

Nu zullen er ook veel stemmen zeggen, maar ook veel poppen laten haar jongen dood gaan. Ik kan U zeggen, dat dit onnatuurlijk is en er factoren een rol spelen, waar we diezelfde moeder natuur niet verantwoordelijk voor kunnen stellen, maar wel vaak de kwekers.

Zo ook nu weer en wat ik al dikwijls in veel artikels heb gezegd en dit nogmaals doe, selecteer op alle gebied Uw kweekmateriaal, als u kweker wilt blijven, want goed broeden en jongen grootbrengen is zuiver een erfelijke eigenschap, die de ouderdieren overbrengen op hun kinderen. Schakelt toch die vogels uit al is hun kleur of zang nog zo mooi, als ze behept zijn met slechte eigenschappen. Bij onze liefhebberij is het steeds zo, voor men met de kweek een aanvang neemt, dat men verplicht is zijn fokmateriaal aan een sterke selectie te onderwerpen, wil men niet tijdens de kweek vervallen in dergelijke problemen van niet voeren, geen volle legfels, pop gaat niet zitten en laat het nest in de steek en meerdere afwijkingen waar men mee te maken krijgt. Al deze eigenschappen zijn onnatuurlijk en dragen de vrucht van een te slappe selec-

tie voor de aanvang van de kweek. Vaak zijn deze vogels hiermee al erfelijk belast, om nog niet te spreken van een ziekelijke lichaamsconditie, want deze worden logisch al niet gebruikt als kweekvogel.

Om hier nu nog eens wat duidelijker op in te gaan, het is nu zo dat de kweker de taak van Moeder Natuur heeft overgenomen, n.l. voeding, huisvesting en de broedgelegenheid. Vergeet niet liefhebbers, dat we niet zo maar naar eigen goeddunken vogels kunnen kweken. Neel!, we hebben ons maar aan te passen aan de erfelijke en natuurlijke behoeften van onze vogeltjes en voornamelijk in het broedseizoen.

Hiervan moeten wij goed doordrongen zijn sportvrienden, daarom zou het dan ook zeer onbillijk zijn, dat we alle tegenslagen in de kweek op onze gevleugelde vriendjes en het weer gaan afschuiven.

Een goede raad en dit vooral voor de jonge kwekers, gebruik daarom voor de kweek alleen goede gezonde kweekvogels en dit geldt zowel voor de mannen als de poppen en vergeet niet om Uw kweekvogels door goede verzorging door de winter te helpen en U bent zich bewust van Uw plicht als serieuze kweker en wordt de kweek voor U een waardevolle bron waar U succes uit kunt putten, want het is nog altijd zo 'Zonder ijver geen prijs'.

Zeer zeker nemen wij ook de tegenslagen op onze schouders, waar iedere liefhebber wel eens mee te kampen krijgt en die in elke kwekerij wel eens onvermijdelijk zijn, maar die dan een

bijkomende rol spelen, want welk sport men ook beoefent, men moet steeds ook denken, dat ons pad nie altijd over rozen loopt en een goe kweker rekent ook op tegenslagen maar laat dit dan zeer beperkt zijn. Ho dikwijls is het niet andersom, dat d liefhebberij een bron van ergerni wordt, aan wie dan de schuld?

Oordeelt U nu zelf, maar bedenkt dat dat een gezonde kanarievogel de erfelijke hoedanigheid bezit van eiere leggen en broeden en jongen grootbrengen, want ze hebben die toch va hoger hand ontvangen en zijn in staat gesteld om hun soort in stand t houden.

Een duif is ook niet geschapen om al leen maar eieren te leggen en zelde broeds te worden, maar dit is ook d vrucht van selectie toegepast met kennis van zaken door de duivenfokkers. Daarom is het ook begrijpelijk dat de woord 'SELECTIE' door geen enkel liefhebber verwaarloosd mag worde: in de kwekerij, maar dan dient me: tevens begrip te hebben voor de eie mentale Erfelijkheidsleer. Vaak denk men, hier is al zoveel over gezegd e: geschreven en het resultaat worc meestal als kennisgeving aangenome. Zodra de kweek weer een aanvang heeft genomen, hoort men weer legklachten o.a. over onbevuchte eiere: of afgestorven legfels of een pop hee: maar twee eieren gelegd en een ande re pop is niet gaan broeden en iede jaar wordt de kou de schuld gegever waarmee ik het niet altijd eens ber heel wat andere oorzaken kunnen hie de schuld van zijn.

Van vele liefhebbers hoor ik wel eens dat de merels al zitten te broeden ter wijl de sneeuw nog op het veld ligt.

Met de opmerking hoe kan dat dan Sportvrienden hier kan men nooit ee: gelijkenis mee trekken, want houdt e rekening mee, dat alles wat wij doen i: onze kanariesport niet alleen natuurlij maar grotendeels kunstmatig gebeurt. De vogels in de natuur passen zich zuiver aan wat de natuur hun heeft t bieden en zij weten precies wat hun jongen moeten hebben om deze groc te brengen, want zij kunnen het gepas te voedsel voor hun jongen in de natuu vinden.

In onze liefhebberij is dat wel iets anders, onze kanariemoeders moeten aanvaarden wat wij hun verstrekke: voor hun jongen, misschien sommig voedsel wel eens tegen wil en dank. Maar zij hebben geen keuze zoals da een vogel in de natuur wel heeft, wan die serveert meestal het juiste men

voor haar kroost. In de natuur zal men ook prachtig nooit schiere eieren aantreffen of jongen die dood zijn gegaan. Wel kan zoiets gebeuren indien een nest is verstoord, zodat de vogels niet in de steek hebben gelaten.

Al met al blijkt dan ook wel dat wij in onze liefhebberij met veel meer problemen hebben te maken, dan onze vogels in de natuur, maar men mag natuurlijk niet vergeten dat zij ook vij-

anden hebben die nog wel eens om het hoekje komen kijken.

De vogels in de natuur behoeven zich ook niet druk te maken met de erfelijkheidsleer van Mendel en ook zullen ze wel vergeten dat vader en moeder met hun kinderen zeer nauwe bloedverwanten kunnen zijn. In de natuur gebeurt het meestal, dat wanneer de jongen uitgevlogen zijn, zij zich meestal ook verwijderen van de ouders en dan

in het voorjaar ergens wel weer een nieuwe partner opzoeken. Zelden zal het ook voorkomen dat zij in nauw familieverband verder kwaken, ofschoon dit bij de mussen en de merels nog wel eens het geval kan zijn. Laatstgenoemden behoren ook niet direct tot de trekvogels.

Tot een volgende keer!!

Kleurkanaries: Klassieke kleuren IV

Tips voor de kweek

door Tom Gruyters

Wat moeten we nu doen om een goede groene, bruine, agaat of isabel op de tentoonstelling te brengen? Voor elke kleur zullen we de meest gebruikelijke paringen geven.

Groen

Voor het kweken van goede groenen, is eigenlijk alleen de paring **groen maal groen** (no. 1) geschikt.

Zoek groene vogels

- die zo weinig mogelijk bruin laten zien;
- die zo zwart mogelijke smalle pigmentstreepjes in rug en flanken hebben;
- die zo zwart mogelijke hoorndelen hebben;
- die zoveel mogelijk zwart laten zien in vleugels en staartpennen;
- die een zuiver lichtgele grondkleur hebben.

Bruin

Wat voor groen gold, is ook van toepassing op de kweek van goede bruine canaries; de paring van **bruin maal bruin** (no. 6) is dikwijls de beste. Zoek nu natuurlijke vogels

- die zoveel mogelijk bruin laten zien in alle veren;
- waarbij het bruin op de rug zoveel mogelijk vloeit (geen brede of lange strepen);
- die een zuivere lichtgele grondkleur hebben.

Een paring die ook wordt toegepast is no. 5: een **bruine man maal een groene pop** (de wildvorm). Kies in dit geval een groene pop die juist zoveel mogelijk bruin laat zien. We krijgen uit deze paring groene mannen split voor bruin en bruine poppen.

De jonge bruine poppen kunnen later weer aan bruine mannen worden gepaard (no. 6) en de jonge groene split bruine mannen aan bruine poppen. Deze laatste paring staat **niet** in het schema vermeld. Daarom nu even wat we hieruit kunnen verwachten: groene mannen split bruin, bruine mannen, groene en bruine poppen.

Agaat

Ook bij agaats zien we, dat de paring **agaat maal agaats** (no. 11) meestal het beste is. Zoek nu vogels

- die zo weinig mogelijk bruin tonen;
- die smalle, goed onderbroken zwarte streepjes hebben op het rugdek en in de flanken;
- die een zuiver lichtgele grondkleur hebben.

Soms gebeurt het, dat het zwart in de agaats te veel opbleekt en vooral in vleugeltoppen en toppen van staart-

pennen te licht wordt. Pas dan paring no. 9 toe: **agaats maal groene pop**. Kies een groene pop met zo weinig mogelijk bruin.

De jongen uit deze paring zullen weer meer zwart laten zien.

Isabel

De gelijke paring **isabel maal isabel** (no. 16) zal meestal de beste zijn om goede isabellen te krijgen. Zoek vogels

- die een zacht, lichtbruin waas over zich hebben (= isabeltint);
- waarvan het rugdek zoveel mogelijk vloeit (geen brede, grove strepen);
- die een zuiver lichtgele grondkleur hebben.

Als isabellen **te licht** worden van pigmentkleur (duidelijk te zien aan vleugel- en staartpennen en ook wel in de flanken, waar dan de bestreping te zwak is of geheel verdwenen), worden de paringen no. 14 (**isabel maal bruin**) en no. 15 (**isabel maal agaats**) wel toegepast om de pigmentkleur weer op peil te krijgen.

Zie voor de aangegeven paringen het schema op pagina 211

Diamantvinken (*Stagonopleura guttata*)

Diamond fire tail of Spotted side finch zegt de Australiër heel toepasselijk voor deze prachtige vogels.

Laten we beginnen met een wat summere omschrijving: Een geblokte forse vogel van 12 cm. Kop en nek grijs; rug en vleugels asbruin; staart wit; brede zwarte borstband; flanken zwart en bezet met een rijke witte diamanttekening, de breedte en symetrie van het patroon zijn erg kwetsbaar voor degeneratie; ogen roodbruin afgezet met een rode (roze) oogrand; snavel bij volwassen gezonde vogels paarsrood.

Biotoop: De grasvlakten met de daarin gelegen waterholes van Zuidoost Australië. Ze bewonen in kleine groepen het open grasland met ruige lage bomen, hagen en singels. In de broedtijd leven ze in verspreide kolonies en overdag wordt in kleine groepjes naar voedsel gezocht. Hierbij staan dan overwegend rijpe en halfrype graszaden met wat kleine insecten op het menu.

In de lage boompjes en hagen worden hun omvangrijke nesten gebouwd. De bebouwde omgeving en incidenteel de onderbouw van roefvogelhorsten wordt hierbij niet geschuwd. Diamantvinken zijn sociaal ingesteld. De fouragerende groep telt steeds enkele exemplaren die lucht en omgeving in de gaten houden op mogelijk onraad. Eén alarmroep is voldoende om het hele gezelschap op de wieken te brengen naar de beschermende beschutting van de ruige begroeiing. Vroeger konden we op het platteland hetzelfde waarnemen als de sperwer achter een groepje mussen joeg die beschutting zocht en vond in de zware meidoornhagen rond de boerderijen.

Aan de waterholes wordt regelmatig gebaad en gedronken. Dit gebeurt veelal onder de bescherming van de in lagen vliegende kolonie. De onderste laag strijkt neer, hipt de enkele meters naar het water, baadt of drinkt en stijgt dan snel weer op naar de bovenste vliegagen. Deze hangen en wervelen als een parasol boven dit hele gebeuren. Alleen aan de rand van het water voeren de stootvogels en andere predatoren hun selectieve taak uit. Dit alles is heel duidelijk te zien in de films van dhr. Krause over het Australische vogelleven.

Broeden doen de diamantvinken gedurende 6 maanden, van augustus tot en met januari. Drie en meer broedsels is geen zeldzaamheid. De nesten zijn om-

vangrijk, de gemiddelde buitenomvang is 30 x 20 cm met een insluiptunnel. Er worden 4 tot 7 spierwitte eieren gelegd met een gemiddelde grootte van 18 x 13 mm. Als nestmateriaal worden graag lange bebladerde gras- en onkruidhalmen gebruikt. Inwendig worden wat fijnere grassen verwerkt zodat een luchtig bouwsel ontstaat. Alleen de plaats waar de eieren liggen, is wat vaster. Als de vogel zit te broeden, kan er ook bij ernstige regenval niet te veel vocht bij de eieren komen waardoor het legsel verloren zou gaan. De losse ventilerende constructie heeft nog een doel. De ontlasting van de jongen kan gemakkelijk tussen de stengels afgezet worden. Zodra de bevedering begint uit te pluizen, vormt zich hierdoor de nestkom. De oudervogels warmen nu de jongen niet zoveel meer; de gevormde wand van gedroogde mest, bladeren en stengels, zorgt voor het vasthouden van de warmte. Prachtig zoals de natuur is ingesteld. We mogen hieruit concluderen dat vrijstaande nesten te verkiezen zijn voor nestkasten waar nogal eens schimmel optreedt omdat de ontlasting niet snel genoeg kan drogen en te kort bij de jongen komt waardoor we ze verliezen. Met opzet vermeld ik veel gegevens uit het land van herkomst met kanttekeningen en linken naar onze eigen situatie. Alleen bij ervaren kwekers zijn nog gezonde diamantvinken te vinden die enigszins herinneren aan de echte wildvorm. De massieve kopvorm en snavel bij speciaal de mannen heeft veel geleden en we zien ze zo niet veel meer.

De intensiteit en de uitgebreidheid van het rood is gereduceerd. In beide sexen zijn veel vogels met geringe of ontbrekende flanktekening. Bij het kweken naar een goede tekening zijn deze vogels verwaarloosd. Zodra de lijn naar kleine of minder spots zich heeft ingezet in onze kweekvogels kan alleen vers vloed uit een doorgefokt stam met veel en goede spots dit euren. Het is een verhaalje dat bij de ouder worden de spots zouden verdwijnen. Er zijn nogal wat verhalen rond deze vinken. Die voetangels zal ik echter proberen te ontzeilen door wat feiten voor u op een rijtje te zetten. De diamantvinken van vandaag kunnen onverwarmd overwinteren. Zorg voor droge verblijven en mannen en poppen buiten de broedtijd apart huisvesten. Minstens elf uur licht voor voedselopname. Nestkastjes of als het enigzins kan zelf afgebouwde vrijstaande nesten, dienen als slaapplek. Een rijk mengsel zaden voor Australische prachtvinken is de basis voor een goede voeding. Een zelf gemaakt eivoer dient in rusttijd 10% van de hoeveelheid voedsel uit te maken. We geven dit dagelijks vers. In de kweektijd geven we tot 30% eivoer tussen de 12 en 20e dag. Tijdens het broeden niet. Tijdens de 5e en 6e levensweek worden de jonge vogels zelfstandig en we brengen ze dan zo spoedig mogelijk op het rustmenu. Voor alle prachtvinken, het zaak dat het echte zaadeters blijven. Goede variatie rijke zaadmengsel zijn hoofdzaak voor alle vinkachtige daar moet het uitkomen en niet uit een pakje zus of zo. De voorlichting onder het hoofd 'voeding' (januari 1983) en het verslag van de kanariekeurmeester: dag 1982 is een slechte zaak die lijkt recht staat op de natuurlijke behoefte en voedingsgewoonten van genoemd soorten vogels. Als we een zelfgemaakt eivoer verstrekken, behoeft de levende voer verstrekking slechts minimaal te zijn, een à twee meelwormen of een overeenkomende hoeveelheid levende voedsel per vogel en per dag als e opfok is. De rest van de kweektijd kunnen we met de helft volstaan.

Groenvoer: een stengelje van 4 cm met blad van vogelmuur of overeenkomende hoeveelheid van andere ongepoten groenten is het maximum dat per vogel per dag in de kweektijd mag worden verstrekt. Het is onontbeerlijk om gezonde jongen groot te krijgen.

Tekst: C. Voorheijen
Foto: Müller en Vos

Zodra het rustmetu wordt gegeven, kan de hoeveelheid groen worden teruggebracht tot de helft. In de winter, bij strenge koude, tweemaal per week deze hoeveelheid gedurende een half uur ter beschikking stellen en daarna het overgeblevene weghalen. Graszaad van het halfrijpe stadium zijn voor deze vogels een lekkernij. Niet overdrijven, beneden de 10% blijven. Naar mijn mening zijn diamantvinken ongeschikt om in broedkooien te kweken. Ze behoren tijdens het broeden en in de ontwikkelingsfase in een volière thuis. Agresstieve typen plaatsen we enkele weken op rantsoen in de broedkooi en proberen dan opnieuw. Bij herhalingen verwijderen uit het bestand. We kweken moedige vogels, geen kannibalen. Het onderscheid tussen man en pop is moeilijk. De wat gladde en lichter gekleurde cogring en het minder intensieve rood op de stuit geeft toch enig houvast. Het baltsen van de man geeft zekerheid. Het geluid wat de pop laat horen, is wat huilerig en niet zo raspand als van de man.

We kennen bij de diamantvink drie, mogelijk vier mutaties.

1. De gele. Het rood op de stuit en de kleur van de snavel is oranje geworden. De overige kleuren zijn volledig intact.
2. De bruinvleugel. De asbruine mantel en vleugels zijn veranderd in een warm-getint bruin. De overige kleuren zijn intact gebleven.
3. De bruine. Alle zwarte delen zijn vervaagd en zijn grijs-bruin. De mantel en vleugels zijn nog wat va-

ler van kleur dan bij de zogenaamde bruinvleugels. Het rood lijkt wat lichter.

4. De isabelvleugel zou selectief gekweekt kunnen worden uit de lichtste bruinvleugels. U zult het al wel begrepen hebben. De mantel en vleugels zijn van een prachtige tint isabel zoals een goede oranje-rood isabelpastel kanarie. De overige kleuren kunnen vol aanwezig zijn. Indien het lukt de isabelmutatie vast te leggen, dan hebben we een fraaie aanwinst.

Over de vererving is nog weinig bekend en er wordt knap geheimzinnig (of dom) over gedaan. Zeker is dat de gezondheid van de eerste mutanten grote moeilijkheden oplevert. Het zal in

de toekomst beter kunnen worden zodra ze maar binnen het bereik van meerdere kwekers komen.

Meestal bevinden zich bij die kwekers op gezondheid goed doorgefokte stammen met nog een goed deel van de oude glorie. Het is een goede zaak die goede wildvorm stammen vast te houden.

Diamantvinken horen thuis bij iedere liefhebber van tropen welke beschikt over een gecombineerde buiten/binnenvolière.

Als u een passend koppel heeft, zal het kweken met deze vogels vrij gemakkelijk zijn en het zal erg veel plezier verschaffen. Enkele nestjes diamanten is in veel opzichten een rijk bezit en een lust voor het oog.

GEZA SEPT

Een oud en beproefd middel voor de gezonde en zieke vogel.

in flessen van 50 ml
100 ml
200 ml
halve liter en liter

ook een goedkoop middel, dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Bij de Dibevo vakhandel

Populierstraat 121-123 - Den Haag
Tel. 070-60 23 84

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

KWEEKKAARTEN

Een goede kweekadministratie is een eerste vereiste. Maak daarom gebruik van onze kweekkaarten.
Per 25 stuks f 6,50.

THERMO-HYGROMETER

Een onmisbaar instrument in uw kweekruimte. Bij een temperatuur van 18 tot 20° C dient de vochtigheidsgraad 50 tot 70% te bedragen. Beide instrumenten gemonteerd op een fraai blokje hout voor f 22,-.

NAALDBANDEN ONZE VOGELS

Deze maken van uw maandblad een fraai boekwerk.
f 9,75 per exemplaar. Bij 10 of meer exemplaren f 7,50 per stuk en per doos van 25 stuks f 162,50 = f 6,50 per exemplaar.

Bovenstaande artikelen kunt u bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324, t.n.v. NBvV te Bergen op Zoom en met vermelding van naam, adres, woonplaats, afdelingskode en wat u wilt ontvangen.

STANDAARDEISEN

Vorm- en postuurkanaries f 25,-.
Zebravinken f 12,50

Kwaliteitsvoerders voor àl onze gevederde vrienden

verkrijgbaar
bij de dieren-
speciaalzaak!

van Wijngaarden Diervoeders b.v.

POSTBUS 484 - 1200 AL HILVERSUM - TEL: 035 - 41756

SUCCESVOLLE VANGST!!!!

met TEMO-BI, dat is een NIEUWE LIJM voor het vangen en doden van RATTEN en MUIZEN.

Verpakt in tubes, gemakkelijk en zuiver bij 't gebruik. Niet brandbaar, niet giftig, reukloos en onbepaald houdbaar. TEMO-BI kan met absolute VEILIGHEID gebruikt worden op alle plaatsen waar het gebruik van vergiften gevaarlijk kan zijn, zoals stallen, hokken en kooien.

Verkrijgbaar bij DIERENSPECIAALZAKEN in tubes van:
130 - 200 en 350 cc.

tel. 04160-3 21 50

WAALWIJK

G.J. van Gelder b.v. Zaandam Holland

VOGELZADEN

130 jaar ervaring in vogelzaden

tel.: 075-311211

Uitsluitend verkrijgbaar in de dierspeciaalzaak

Kanaries kweken in broedkooien.

De twee meest voorkomende varianten bij het kweken in broedkooien zijn het paarsgewijs kweken en het toepassen van de wisselbroed. Bij intensief selecteren zullen deze twee manieren de vogels opleveren met de beste eigenschappen.

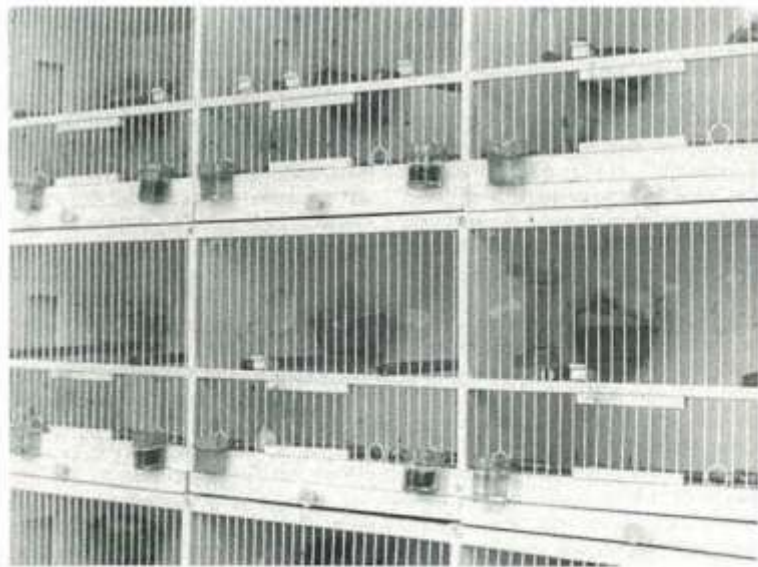
Wisselbroed: Deze manier van kweken leeft tot op heden nog niet de voorkeur 'erkregen boven het paarsgewijs kweken in broedkooien. Om wisselbroed te te kunnen passen, plaatsen we 3 à 4 poppen elk apart in een broedkooi en laten ze alleen een nest bouwen, broeden en de jongen groot brengen. Is de eerste pop met haar nestje klaar dan laten we de man erbij om te paren. Vanneer het eerste eitje is gelegd plaatsen we de man over naar een andere pop. Zo worden al de poppen door diezelfde man bevrucht, men moet echter wel een uitstekende man bezitten.

Paarsgewijs: Deze manier, die zich kenmerkt doordat de man en pop gedurende het gehele broedproces bij elkaar blijven, wordt nog het meest gebruikt bij het kweken in broedkooien. Er schuilt echter wel een gevaar in welk dit, dat tegen de tijd dat de jongen op het punt staan uit te vliegen de man erg ongeduldig wordt en met zijn paarneigingen de pop lastig valt en er kans bestaat dat de pop aan de veerde ronde begint en de jongen in de steek laat.

Vandaar dat menig kweker de man na het uitkomen van de eieren in een zogenaamde mannenkooi plaatst.

P.S.: We plaatsen nimmer een man bij een pop die niet broedrijp is. Als een pop broedrijp is, wordt ze zeer onrustig en laat ze regelmatig hoge loktoontjes horen waarbij ze een paarhouding aanneemt. De man begint vuriger te zingen en de paring zal dan ook niet lang op zich laten wachten. Bij niet broedrijpe vogels zullen de vogels zich dermate afmatten zodat spoedig de driften bij hen zullen afnemen en dan is het nog langer wachten op het eerste nestje.

A. Molendijk.

De bourksparkiet (*Neophema bourkii*)

Tekst en foto: Andre Bruggeman

Vogelliefhebbers die voor het eerst parkieten willen gaan houden en kweken, wil ik gaarne adviseren om het eerst te beginnen met bourksparkieten. Het zijn in alle opzichten lieve en verdraagzame vogels die zelfs een beginner nauwelijks voor problemen kan plaatsen. Ook in hun uiterlijke verschijningsvorm zijn ze met hun pastelkleurige bevedering beslist mooi om te zien. Het geluid wat ze voortbrengen, is zacht en melodieus, aangenaam om te horen. Ze komen oorspronkelijk vanuit Australië, welk deel is nauwelijks te zeggen, is ook nog niet exact vastgesteld omdat het gebeurt dat ze plotseling in gebieden voorkomen waar ze voorheen nimmer zijn gesignaleerd. Ze zijn wat nomade-achtig en ondernemen nogal eens lange zwerftochten. Algemeen neemt men aan dat hun verspreidingsgebied het binnenland omvat en wel vanaf het zuidwestelijk deel. Rond de vijftiger jaren verkeerde men in de mening dat de soort was uitgestorven, wat later gelukkig niet gebleken is.

Thans is er van geen bedreiging sprake. Voor ons is de bourke een interessante, ongeveer 23 cm grote vogelsoort. Het komt jammergenoeg veelvuldig voor dat deze vogels in een te kleine ruimte worden gehouden. Voor mij geldt, dat hun vluchtje minimaal drie tot vier meter lengte moet hebben. Ze zijn zeer verdraagzaam en kunnen ongestraft met andere vogels worden

samengehouden. In zo'n situatie moet je zelfs opletten dat ze niet in de verdrukking komen. Op de dag houden ze zich opvallend rustig. In de vroege morgen en de late namiddag zijn ze het actiefst. Het gebeurt nog wel eens dat ze in de schemering en tijdens heldere nachten van stok tot stok vliegen. Je zou ze als schemervogels kunnen beschouwen. Gezien de grootte van hun ogen klopt dat ook wel. Het zijn uitstekende broedvogels welke hun vier tot vijf jongen probleemloos grootbrengen. Meerdere legfels, tot drie per seizoen, zijn mogelijk. In het verleden zijn ze nogal eens als pleegouders ingezet. Jongen van andere meer kostbaarder soorten, werden veelal eveneens zonder problemen door ze grootgebracht. Tijdens de broedperiode vooral, verschillen ze veel van andere parkietachtigen; alles gaat veel rustiger bij ze en wat ook opvalt dat ze veel minder lichamenlijk contact met elkaar hebben. Andere soorten zie je nogal eens met elkaar knuffelen en kroelen, bij de bourke komt dit weinig voor. Het popje, welke alleen broed, zit zeer vast op het legsel zodat het vaak moeilijk is om zo'n legsel te controleren. Je moet ze dan heel voorzichtig van het nest halen. De jongen zijn bedekt met een grijskleurige donsbevedering. Als ze vier weken oud zijn, verlaten ze het nest en dan worden ze nog gedurende zo'n twee weken door voornamelijk het mannetje gevoerd. Het popje is dan

meestal alweer aan een nieuw legsel begonnen. Dat de soort toch wel op zich zelf staat, apart is, blijkt uit het feit dat er nooit kruisingen met een ander soort tot stand zijn gekomen, althans je vindt daar weinig of niets over in de literatuur. Baden doen ze ook niet zoals andere parkietsoorten. Ze zitten wegens in de regen maar dat is van er korte duur. Ik heb nog nooit een echt natte bourke gezien terwijl andere soorten zich vaak zo nat maken of late maken dat ze in eerste instantie nauwelijks nog kunnen opvliegen. Op de grond zoeken ze naar wat eetbaars en dan vallen ze, gezien hun kleur nauwelijks op. Ze zijn uitstekend te houden op een mengeling parkietenzaai wat extra hennep en een goed zacht (ei)voer. Onkruiden, gezaaid in bakje en met bakje en al in de volière gezet nemen ze graag op. Tijdens de winterperiode moeten ze wel over een goed beschut nachtverblijf beschikken zodat ze in zo'n koude periode niet al te veel reserve moeten aanspreken om tegen die koude weerstand te bieden. Mentueel wordt er nogal aan mutatiekweek gedaan en wel zodanig dat je moet zoeken vooraleer je een kopje echt goede, ook van formaat, wildkleurvogels hebt. Persoonlijk hoop ik dat er liefhebbers blijven die er althans alles aan doen om de wilvorm kwalitatief op een hoog peil te houden. Ze zijn nog steeds meer dan de moeite waard

Tekst: Hans Klören
Foto: Ton de Bruijn/Dick Offerman

Zebra vinken in 50 kleurslagen

De bruine bleekrug

Voor veel vogelliefhebbers zal de benaming bruine bleekrug nog vreemd in de oren klinken. De verklaring hiervoor is te vinden in het feit dat meer dan tien jaar de bleekruggen alleen bekend waren in de grijsserie. De grijze bleekruggen heetten in het verleden ook gewoon bleekrug, zonder de toevoeging 'grijze'. Toen echter de bleekruggen ook in het bruin te kweken bleken te zijn, moest de naam van de bleekruggen worden aangepast en kregen wij grijze- en bruine bleekruggen.

Het is natuurlijk wel wat vreemd dat het jaren heeft geduurd voordat de kwekers eindelijk ook de bleekruggen in het bruin hadden gekweekt. Dit vindt echter zijn oorzaak in het feit dat zowel de factor voor bruin als de factor voor bleekrug geslachtsgebonden vererven. Ik wil daar verder niet op ingaan omdat in deze artikelenreeks de erfelijkheid niet aan de orde is. U kunt echter aannemen dat voor het kweken van een bruine bleekrug de kweker afhankelijk is van een uitzondering op de normale erfelijkheidsregels. 1) Op een gegeven moment werden dus de bruine bleekruggen geboren, de Belgen waren de eersten die ze tentoonstelden.

Het verschil tussen een grijze bleekrug en een bruine bleekrug is het verschil in kleur van het zwarte pigment, bij de grijze bleekruggen is dat zwart of grijs en bij de bruine bleekruggen donkerbruin of lichtbruin. Het donkerbruin van de tekening is bij de bruine bleekruggen duidelijk lichter van kleur dan het donkerbruin van de normaal bruinen. Bij de grijze bleekruggen is het wel zo dat de zwarte tekening ten opzichte van de normaal grijzen nagenoeg geen verschil laat zien. Het kleurverschil in rugdekking tussen de grijze en bruine bleekruggen is niet zo groot als het kleurverschil tussen een normaal grijze en een normaal bruine. Worden echter een grijze bleekrug en

een bruine bleekrug naast elkaar gezet dan is het verschil in rugdekking heel duidelijk waarneembaar. Het donkerroomkleurige dek van de bruine bleekrug is veel warmer van tint.

Het heeft de NZC veel strijd gekost om de bruine bleekruggen ook erkend te krijgen als tentoonstellingsvogel bij de NBvV. De argumenten tegen waren op de eerste plaats de veronderstelling dat ze moeilijk herkenbaar zouden zijn. Er zou te weinig verschil waarneembaar zijn tussen de grijze- en bruine bleekruggen onderling en de bruine bleekruggen zouden moeilijk te onderscheiden zijn van slechte normaal bruinen. Het kleurverschil tussen de bleekruggen is dan mogelijk niet zo groot, maar toch wel duidelijk. Vergelijkt u de grijze bleekrug die de vorige maand is afgebeeld met de bruine bleekrug die bij dit artikel is afgebeeld, dan kunt u het verschil zelf waarnemen.

Het verschil tussen een bruine bleekrug die veel te donker van kleur is en een lichte normaal bruine, is ook duidelijk te zien. Een bleekrug heeft namelijk altijd een spierwit onderlijf terwijl de bruinen altijd een creme onderlijf hebben.

De bruine bleekruggen zijn in het algemeen nog veel te donker van kleur, waardoor ze als tentoonstellingsvogel minder gewaardeerd worden. Tijdens de afgelopen Bondstentoonstelling waren dan ook slechts één pop en één

man te bewonderen. Gaat de verbetering van de bruine bleekruggen net zo lang duren als het 't geval is geweest bij de grijze bleekruggen, dan kan het inderdaad nog wel enkele jaren kosten voordat wij bruine bleekruggen krijgen die voldoen aan de standaard.

In dit verband lijkt het mij aanbevelenswaardig om eens een bruine bleekrug man te paren aan een goede grijze bleekrug pop. Alle jongen poppen zijn bruine bleekruggen, alle jonge mannen zijn grijze bleekruggen die split zijn voor bruin. Met deze jonge vogels kan dan verder worden gebouwd.

Net als bij de grijze bleekruggen is het natuurlijk mogelijk om eens een masker in te kweken. De bruine bleekruggen die split zijn voor masker hebben in het algemeen een lichter rugdek dan de vogels die niet split zijn. Voor deze kweek is het 't beste om een bruine bleekrug man te paren aan een bruinmasker pop. Alle jongen zijn bruine bleekruggen, de mannen zijn allemaal split voor masker. Bij deze mannen kunnen bruine bleekruggen zitten die redelijk van kleur zijn. Voor de opbouw van een stam bruine bleekruggen is het echter aan te bevelen om te proberen om raszuivere vogels te kweken.

1) Voor wat meer informatie over de erfelijkheid bij de zebra vinken verwijzen wij u naar het boek ZEBRAVINKEN

De kweek met de Europese kanarie

Hoewel de meeste liefhebbers deze vogels beter kennen als 'Girllitz' of wilde kanarie, of midden Europese kanarie, is het toch een vogel die eigenlijk niet mag ontbreken aan het lijstje van toegestane kooivoegels. Laten wij als vogelliefhebbers bij het 50 jarig bestaan van de N.B.v.V. als geschenk uit de hemel, eens een vogelwet voor onze neus geschoven krijgen, waarin het ook toegestaan wordt om deze goed kweekbare vogeltjes in onze volière te houden, met natuurlijk de goudvink, barmsijs en frater. Een mooier en groter geschenk zou het Ministerie van Landbouw en Visserij (maker van de nieuwe vogelwet) de N.B.v.V. mijn inziens niet kunnen geven, zeker nu we in de toekomst over steeds meer vrije tijd kunnen gaan beschikken.

De Europese kanarie broedde voor het eerst in Nederland in 1922. Het is een klein gestreept geelachtig vogeltje van ± 11 à 12 cm lengte, waarin dan ook is meegerekend de bijna 5 cm lange staart. Hoewel het vogeltje veel gelijkennis vertoont met het alom bekende sijsje, is er toch wel degelijk verschil waar te nemen en wel, de snavel van de Europese kanarie is van een kleine, korte, dikke vorm. De lengte, ± 8 mm, is ongeveer gelijk aan de hoogte, terwijl de breedte ± 6 mm bedraagt. De man heeft een helder geel voorhoofd en wenkbrauwstrepen en een helder gele stuit keel en borst, terwijl vleugels en staart donkergrijsbruin zijn met een groene waas erop. Het popje is meer gestreept en van boven meer bruiner en van onderen grijzer (gestreept) naar de staart toe wit uitlopend. De pootjes van de jonge vogels zijn vleeskleurig en naar mate ze ouder worden, kleuren ze donkerder. De vlucht is snel en golvend waarbij de gele stuit goed opvalt. De Europese kanarie breidt zijn broedgebied nog steeds uit en wel in westelijk en noordelijke richting.

De naam girllitz (duitse naam) doet ook veel lijken op zijn roep, een trillend tsirr-tsir dat vlug achter elkaar en scherp aanhoort. Het is niet moeilijk als men de zang van de Europese kanarie herkent om hem te ontdekken. Het mannetje zingt veel vóór en tijdens het broedseizoen, liefst vanuit een hoge dunne boomtak. De Europese kanarie houdt zich graag op in verwilderde tuinen of braakliggende gronden in de buurt van bosbranden, en zelfs nabij de huizen, zeker als er hoge coniferen staan die als nestplaats kunnen dienen. Wilt u met de Europese kanarie gaan

kweken, dan moet u er wel rekening mee houden dat u de vogels koppelgevijs houdt, want ze vechten tot de dood toe, ook in broedkooien gescheiden

door gaas. Dus ze mogen elkaar niet kunnen zien. De vogel is zowel in de volière als de broedkooi te kweken. Helaas zijn de meeste volières te laag om de haltsvlucht van de man gade te slaan, de man vliegt eerst loodrecht omhoog, om dan al dwarrelend naar beneden te dalen, onderwijl zijn lied ten gehore brengend. In de natuur eet de vogel over het algemeen fijne onkruidzaden, zoals herderstasje, wilgenroosje, berkenzaad, paardebloem, tennisbloem, graszaad, slazaad, het zaad van vogelmuur, enz. enz.

In zijn vogelkooi krijgen ze van mij in hoofdzaak kiemzaad, aangevuld met negerzaad, slazaad en blauwmaanzaad. Als ik de vogels vogelmuur geef, valt het wel op dat ze bijna geen groenblad tot zich nemen, maar alleen het aanwezige halfrijpe zaad. Ook dierlijk voedsel, zoals miereneieren (zijn geen eieren maar cocons) wordt niet opgenomen, evenals het verstrekte eivoer.

Zodra de bomen groen zijn geworden en de partners elkaar hebben gevonden, zal er met de nestbouw worden begonnen. Het nest wordt graag aan het einde van een tak gebouwd, ligt goed gecamoufleerd, en wordt in hoofdzaak door het popje gemaakt. Het bestaat grotendeels uit korstmossen, mossen, grassen e.d. Van binnen is het zeer mooi afgewerkt met pluus van allerlei planten. De broedtijd is van mei tot half augustus. Meestal worden er 3 tot 5 eieren gelegd, die alleen door het popje worden bebroed, terwijl de man zijn lied nog steeds laat horen. De broedtijd bedraagt 12-14 dagen. De eerste dagen worden wel bladluizen aan de jongen gevoederd, en vooral van het gekiemde zaad wordt veelvul-

dig gegeten. Ook hierbij valt het weer op, dat de man de pop voedert een eindje van het nest af, en de pop het op zijn beurt weer aan de jongen afstaat. De man voedert pas tegen het uitvliegen, de jongen in het nest. De uitwerpselen van de jongen worden niet van de rand van het nest verwijderd. Ook geef ik de oudervogels volop onkruidzaden die op dat moment voorradig zijn, maar vergeet vooral geen herderstasje en vogelmuur met halfrup zaad eraan te verstrekken, want daar zijn ze dol op.

Zet het herderstasje in een emmer met water en ververs dit dagelijks. Dat kunt u dan voor enkele dagen tegelijk meebrengen. Niet in de volle zon zetten, daar het snel verdort. Blijf vooral de paar laatste dagen uit de buurt van het nest, want bij de minste aanraking verlaten de jongen het nest, wat dan weer nare gevolgen kan hebben.

Eenmaal uitgevlogen neemt de man de verzorging steeds meer en meer over, terwijl de pop meestal alweer bezig is met het bouwen van een nieuw nest. Meestal is het popje binnen 14 dagen na het uitvliegen van de jongen weer aan het broeden geslagen.

Het gaat allemaal snel, trouwens de

jongen vliegen ook al na 11 tot 14 dagen uit, terwijl ze na ca 14 dagen al geheel zelfstandig zijn. Het is een normale zaak dat er 3 broedsels per jaar zijn. Zodra de jongen uitgevlogen zijn, verwijder ik het oude nest, dat veelal gemaakt is in wat conifere takken, die ik tegen de staanders van de vogelkooi (zo hoog mogelijk) heb vastgenageld, en afgedekt heb met platen, zodat het nooit in het nest kan regenen. Meestal wordt het nest ± 50 cm van de platen afgebouwd.

De eitjes ter grootte van ± 15 × 12 mm zijn blauwachtigwit met rood en zwart-bruine stipjes en streepjes rond de stompe kant. De rui geeft over het algemeen weinig of geen problemen mits u maar zorgt voor het gekiemde zaad (dagelijks vers). Met het verstrekken van gekiemd kiemzaad begin ik in maart (1 × per week) ik voer dit geleidelijk op tot om de 2 dagen, en zodra er jongen zijn dagelijks. Dit blijf ik doen tot na de rui. Is die goed verlopen dan ga ik minderen met het verstrekken van onkruidzaden en gekiemd kiemzaad. Dit breng ik geleidelijk (in 1 maand tijd) terug tot de eerder omschreven zaadmengeling. Met het verstrekken van de onkruidzaden, begin

ik zodra er paardebloemen zijn (± half april) vooral niet te veel in het begin i.v.m. het hoge vochtgehalte van de halfrijpe paardebloemen waardoor er darmstoornis kan ontstaan en de vogel enkele dagen uit konditie raakt. Is de vogel eenmaal gewend aan het onkruidzaad, dan mag men het gerust in ruime mate verstrekken. In de winter-tijd (rusttijd) krijgt de Europese kanarie 1 keer per week een tak teunisbloemenzaad, of een tak met berkenzaad, dit wordt met graagte opgenomen. De vogel trekt voor zover het nog geen standvogel is geworden, naar het zuiden, om in maart weer terug te keren. Uit ringgegevens blijkt dat het meestal maar enige tientallen tot 3 à 4 honderd kilometer is. Er is mij een geval bekend waarop de vogel op 10/9 was geringd, en op 19/10 weer werd gevangen, dus had de vogel in 3 dagen maar 340 km afgelegd in Z.Z.W. richting. Hoewel de vogel goed winterhard is, houd ik mijn Europese kanaries 's winters altijd in een binnenkooi en laat ze eind maart pas in de buitenlucht.

Vergeet niet om vogelgrit, maagkiesel en mineralen te verstrekken.

't Is maar vanuit welk oogpunt je zoiets bekijkt...

AANVARINGEN STRAALJAGERS met VOGELS.

**Pas als...
de laatste boom gerooid,
de laatste rivier vergiftigd,
de laatste vis gevangen is,
zal men merken
dat 'geld niet te eten is.
(GREEN PEACE)**

Vermeldt, dezerzijds wat ingekort, de pers: Straaljagers van de Luchtmacht hadden in '82 een record aantal zg. aanvaringen met vogels. Die confrontaties stegen tot 282 terwijl 'n gemiddelde van jaarlijks 150 normaal is. Deze bot-singen veroorzaakten in 57 gevallen schade. Desondanks ging er géén vliegtuig verloren noch raakte 'n piloot gewond.

Dit blijkt uit het blad Veilig-Vliegen.

Volgens de Kon. Luchtmacht komt dit doordat er om technische redenen steeds lager en sneller gevlogen wordt. Grootste vijanden van o.a. de straaljagers zijn de Kieviet en de gierzwaluw. Binnensmonds Uwer - en onzerzijds - die „vijanden“ zijn nou net onze typisch Hollandse, nationaal te noemen Legger van ons folkloristisch Kievietsei, zoals Jac. P. Thijssen die omschrijft. En de even merkwaardige als zeldzame gierzwaluw (*micropus cypselus apus*), in het Fries Toerswel en elders ook Steen- of Torenszwaluw van zo'n 18 cm waarvan 8 voor de staart, overigens in gevangen staat vrijwel niet met succes te houden. Zijn rijk en voedings-„bodem“ is namelijk het luchtruim waarin deze muggenvanger 'zomers z'n hele dag van dageraad tot het 2de avondjournaal op Uw beeld-

buis doorbrengt. 't Is te hopen, dat de techniek, die zoals dat heet "nergens voor staat", ook hier een beide partijen bevredigende en sparende oplossing voor uitkient.

de Josselin de Jong

Tekst: G. Megens.
Foto's: G. Megens, G. van Bergen en
C. Scholtz.

Een nieuwe mutatie van de Gould

Het verenkleed van de Gouldamadine is een van de mooiste en kleurrijkste onder de prachtvinken. Er zijn verschillende kleurvariëteiten en mutaties van de Goulds bekend. Drie, de roodkop, de zwartkop, en de geelkop komen ook voor in hun vaderland, het noordelijk gedeelte van Australië, en deze worden dan ook beschouwd als behorende tot de oorspronkelijke wildvorm. In de loop van de laatste decennia zijn de Gouldamadines evenals verschillende andere prachtvinken echte huisdieren geworden en massaal in kooien gekweekt. Door het ontbreken van een natuurlijke selectie en het regelmatig voorkomen, aldan niet bewust, van in-teelt is het optreden van nieuwe mutaties in dergelijke gevallen slechts een

kweste van tijd. Een zo'n mutatie is de witborst, bij deze is de paarse borst helder wit geworden. Deze van oorsprong in Zuid Afrika ontstane mutatie is ook hier, gecombineerd met een van de boven vermelde kopkleuren, nu een algemene verschijning. Minder bekend zijn albinos, lutinos, en bonten, zij worden wel in verschillende tijdschriften genoemd, maar meestal niet nader omschreven. Zij zouden voornamelijk in Australië en in de Verenigde Staten gekweekt worden, en nauwelijks hier te vinden zijn. Dit in tegenstelling met een blauwe mutant, die hoewel nog zeer zeldzaam, inmiddels toch al in voldoende aantallen gekweekt is om zijn voortbestaan te verzekeren zodat er voor zijn verdwijning niet meer gevreesd behoeft te worden. Ik zelf

destijds kweker van o.a. witborstgoulds, kon voor 5 jaar terug van een collega kweker, welke stopte met zijn hobby en alle vogels van de hand deed, een aantal vogels overnemen. Hieronder bevond zich naast normale wildvorm goulds ook een roodkop popje met een duidelijk opgebleekt pigment. De gezondheidstoestand van dit popje was evenals van de gelijktijdig gekochte wildvorm vogels niet al te best zodat het mij niet gewenst leek om deze vogels onderling te gaan paren. Bij gebrek aan goede gezonde andere wildkleurige goulds paarde ik dit popje eerst aan een zwartkop witborst maar vervolgens daarna, om zoveel mogelijk verschillend bloed te krijgen, nogmaals aan een roodkop witborst man. Als resultaat gaf dit mij van deze twee verschillende mannen in het totaal ne-

amadine!

gen wildkleurige jongen waarvan ik zeker wist dat deze allen split witborst zouden zijn terwijl het overige nog afgewacht moest worden en in de toekomst verborgen lag

Het oude opgebleekte popje waarvan de gezondheidstoestand nooit optimaal was geworden, hield het na twee legfels voor gezien en overleed, zodat mijn hoop om een van de jonge mannen aan dit popje terug te kunnen paren in de grond werd geboord. Nu kon ik alleen nog de jongen, welke hopelijk split zouden zijn, onderling paren en verder maar afwachten. Het volgende kweekseizoen welk dan ook met spanning tegemoet werd gezien, gaf mij als resultaat van deze onderlinge paringen, op de eerste plaats zoals te verwachten normale wildkleurige als ook normale witborsten, daarnaast verschenen er ook verschillende geelkleurige en pastelleurige jongen.

Restte mij nu nog alleen de opgave om zowel het aantal als de kwaliteit (gezondheid) van de mutatie verder uit te breiden en te versterken, hetgeen me in enkele jaren door middel van een strenge selectie goed is gelukt en wat geen onmogelijke opgave is gebleken gezien de goede conditie waarin de vogels zich thans bevinden. Dit was zo in het kort, een op papier zo eenvoudige maar in de praktijk zo moeilijke opgave, hoe het mij gelukt is om uitgaande van een wel zeer smalle basis een nieuwe mutatie van de gould vast te leggen. Bij het kweken met deze vogels is mij wel als bijzonderheid opgevallen dat van de wildkleurige mannen die split voor deze mutatie zijn, de rood en geelkop makkelijk als zodanig, aan de opgebleekte vleugelpennen, te herkennen zijn, terwijl de zwartkoppen die split zijn zich uiterlijk in niets onderscheiden van de normale homozygote wildvorm mannen en alleen door hun kweekuitslagen hun splitzijn bewijzen. Een ander punt is dat bij mij tot op

heden, misschien toevallig, alle poppen komende uit paringen mutant x normaal of omgekeerd en derhalve eventueel split zouden moeten zijn ook alle zwartkop waren. Hoe het een en ander geïnterpreteerd moet worden, is mij nog niet geheel duidelijk. Het uitzoeken van de vererving en de onderlinge betrekking tussen de verschillende factoren wil ik dan ook graag, evenals de naamgeving van de voor mij door melaninereductie hoofdzakelijk geel geworden mutatie, graag overlaten aan de T.C tropen die hiervoor zeker bekwaamere mensen beschikbaar heeft die dan door middel van veronderzoek en aan de hand van proefparingen tot een verantwoorde omschrijving aangaande de vererving van deze mutatie kunnen komen. Iedere kweker van Gouldsamadines moet uiteindelijk zelf beslissen of de wildvorm hem beter bevalt als een van zijn mutanten, over smaak valt nu eenmaal niet te twisten. Persoonlijk vind ik echter deze nieuwe mutatie zowel in combinatie met witborst als met de wildvorm zeker een verrijking van het toch al niet geringe kleurscala van de Gouldsamadines. Hopelijk worden deze dan ook spoedig in de standaard opgenomen.

ysel

De

STOF, STANK en BAKTERIE

vernietigt U met een
**ELEKTRONISCHE
LUCHTREINIGER**

Het verbetert het zuur-
stofgehalte in bloed en
longen.
(Ook voor de mens).

SPECIALE AANBIEDING MINUS 15%

type 1 voor 50 m³ Nú f. 242,50

type 2 voor 100 m³ Nú f. 361,25

type 4 voor 45 m³ Nú f. 280,50

dit is inclusief 1 element.

type 4 is uit te breiden op de kast met
maximaal 12 elementen ieder voor 45 m³.

type 5 losse elementen Nú f. 67,00

Gratis thuisbezorging. 5 jaar garantie.

**BESTEL NÚ PER TELEFOON 01807-18912
OF VUL DE BON IN?**

WOLRO-Luchtreiniging

SMERENBURG 47
2931 RB KRIMPEN A/D LEK
TEL. (01807) 1 89 12
(iedere avond tot 22.00 uur
en op zaterdag tot 17.00 uur).

Stuur ons een schets of tekening van uw hok en wij
maken u kosteloos een offerte voor uw ruimte.

VLIEGENDE INSEKTE

Zoals muggen, motten en andere vliegende
insekten vernietigt U met een
ELEKTRONISCHE INSEKTE

Vliegende insekten zijn ziekten over-
brengers en plagen U en Uw vogels.
Door uitstraling van Ultravioletlicht
worden de insekten aangetrokken en
opweg naar de lamp vliegen ze onder
stroom staande grill in de kast waar-
door ze vernietigd worden. Zonder gif.

type 1 voor 15 m² van f. 124,- voor f. 99,-

type 2 voor 50 m² van f. 154,- voor f. 139,-

type 3 voor 130 m² van f. 279,- voor f. 249,-

Verzendkosten f. 9,75

BON

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____

Plaats: _____

Wenst te ontvangen:

● type Luchtreiniger: _____ of

● type Insektendoder: _____

Prijs: _____ Stuks: _____

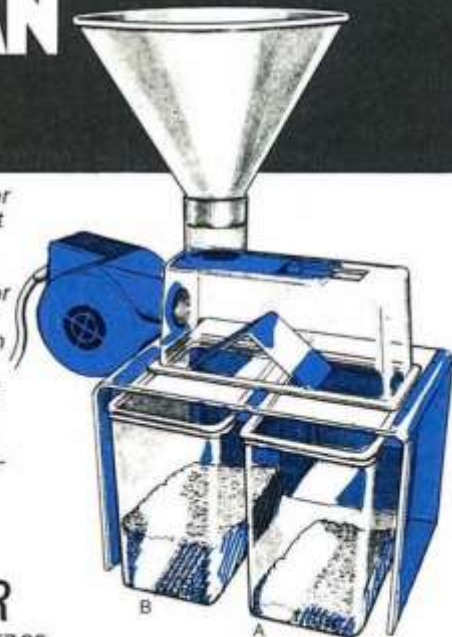
_____ stuks uitgebreide brochures

EEN UITVINDING DIE U VEEL TIJD EN GELD KAN BESPAREN.

De KAF-O-MATIC® is een unieke uitvinding. In minder
dan 30 seconden kunt u met dat apparaat het kaf van het
zaad scheiden.

Het systeem is eenvoudig: In de trechter boven het
apparaat deponert u het zaad inclusief het kaf. De motor
die u reeds hebt aangezet, blaast het kaf, dat veel lichter
is dan het zaad, in het bakje A. Het zwaardere zaad valt in
bakje B. Uiterst gemakkelijk schuift u de bakjes uit de
KAF-O-MATIC®. Met het schuifje aan de bovenzijde, kunt u
zelf de stand instellen.

Op deze manier wint u maar liefst 95% van het zaad
terug. De KAF-O-MATIC® kan op het lichtnet worden aan-
gesloten. (220 Volt). Adviesprijs f 179,50 (incl. BTW).

Voor verkoop en informatie: **KEMO-ALKMAAR**

- Verdrongenoord 48, 1811 BG Alkmaar. Telefoon 072-15 57 85.

Voliere van de maand

Vorig jaar ben ik, na jaren wachten op een geschikt huis met tuin, begonnen met het houden van zangkanaries, te weten harzers.

Na veel rondkijken, opnemen en leren, waarbij de rubriek De Volière van de Maand goede diensten bewees, heb ik met behulp van een vriend een volière gebouwd. De afmetingen zijn 4 meter lang, 2 meter diep en 2 meter hoog. Uit de literatuur bleek dit voor beginners een ideale afmeting. Je moet voorzichtig en doordacht beginnen is mijn leuze.

Het geheel heeft een stenen fundering, vijfsteens diep in de grond en driesteens boven het maaiveld. Het nachtblok heeft een betonnen vloer. Op de fundering is het houten geraamte vastgezet. De afmetingen van het nachtblok zijn 1 x 2 x 2 m. Dat nachtblok is geheel dubbelwandig en met Isover

geïsoleerd. Tevens is hierin elektra aangelegd. Naast het nachtblok is een overdekt met hout en glas afgeschermd gedeelte van 1 meter breed waaronder de vogels droog en beschut buiten kunnen zitten.

De begroeiing rond de volière bestaat uit elzen, wilgen en populieren. De aanplant is jong, het moet z'n tijd hebben maar straks zal de volière aan drie kanten een natuurlijke omrastering hebben.

Belangrijk vond ik dat de volière en de bewoners daarvan vanuit de woonkamer goed te zien zouden zijn. De band met de vogels wordt zo nog groter.

In 1982 had ik de broedkooien (zes stuks) in het nachtblok staan maar het broeden verliep uiterst ongelukkig. Gebrek aan ervaring en de aanwezigheid van veel katten en kinderen die voor de nodige onrust zorgden. Dit jaar

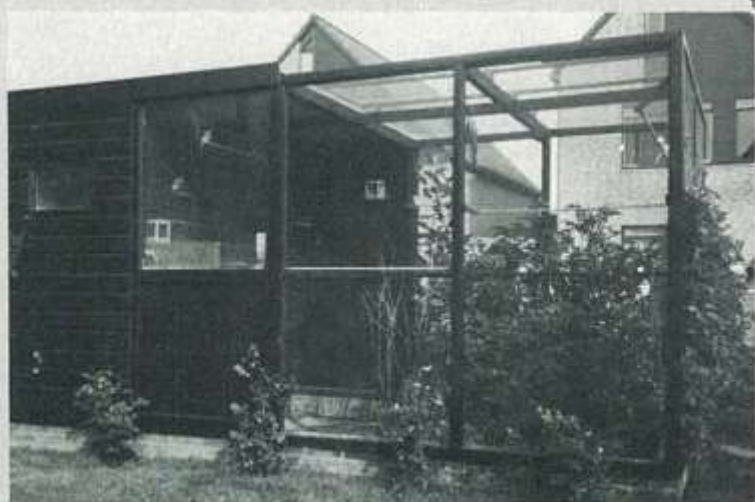
hebben de broedkooien een plaatsje op zolder en ik hoop dat de resultaten beter zullen zijn.

Zoals gezegd houd ik harzer-zangkanaries. Daarnaast bestaat de populatie uit zebra-vinken en kwartels, gemakkelijke vogels, echt voor de beginners. Ik heb veel adviezen gekregen van Wim Vermeij uit Drachten zonder wiens enthousiasme en hulp de start nog moeizamer zou zijn geweest. Ik ben voor dit jaar vol goede moed. Het allerleukste vind ik dat de volière door zelfbouw nog geen kwart heeft gekost van wat een bouwbedrijf daarvoor had willen ontvangen. Daardoor vind ik de volière nog veel mooier. Aldus schreef ons P Post, Klipper 6 in Drachten. Wij wensen hem erg veel succes.

Hans Overweg, Mercuriuslaan 2 in Hardenberg, schreef ons in september 1982 het volgende: Ik ben 16 jaar en lid van de afdeling Hardenberg. De volière die u op foto 2 ziet afgebeeld, is door mijn vader in 1982 gebouwd. Het binnenverblijf is 1,50 m lang, 1,25 m breed en 2 m hoog. Van dat binnenverblijf wordt een gedeelte, dat op een hoogte van 1 meter is afgetimmerd, benut door de vogels uit de buitenvlucht. Daaronder is ruimte gehouden voor vier broedkooien. De rest van het binnenverblijf is loopruimte. De vlucht is haaks op het binnenverblijf gebouwd en meet 2,45 m lang, 1 m breed en 1,85 m hoog. Mijn vader begon met het bouwen van het geraamte voor het binnenverblijf en hij gebruikte daarvoor regels van 3,5 x 6 cm. Daarna werd de buitenwand er tegen getimmerd bestaande uit 2 cm dikke schroten. Hierna werd het dak er op getimmerd dat later is bedekt met mastiek. Het geraamte van de vlucht is gemaakt van 3,5 cm x 6 cm dikke regels en daarna bespannen met vierkantgaas. Vervolgens is het binnenverblijf binnenin afgewerkt. De binnenwanden bestaan uit hardboard en tussen binnen- en buitenwand is glaswoldeken aangebracht. Als laatste is het binnenverblijf helder wit geverfd. De volière is bevolkt met grasparkieten. Met beplanting is in dit geval weinig eer te behalen. Vandaar dat in de vlucht wat wilgetakken als zitstokken zijn aangebracht alsmede een molentje waar de grasparkieten zich erg goed mee kunnen bezig houden. Tot zover het schrijven waaraan we nog willen toevoegen dat wij hopen dat Hans een goed kweekseizoen achter de rug heeft en dat we hem straks op de tentoonstellingen vele prijzen gunnen. Succes Hans!

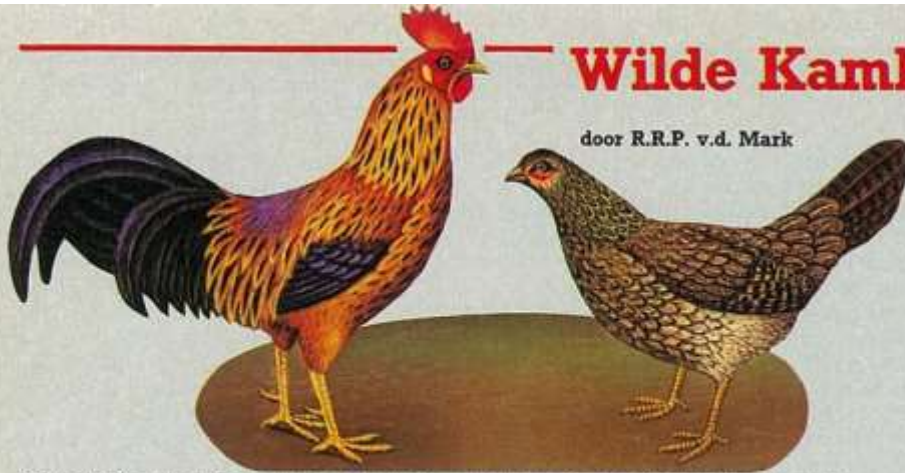
2

1

Wilde Kamhoenders

door R.R.P. v.d. Mark

Lafayette's Kamhoen (*Gallus Lafayettei*) komt alleen voor op het eiland Sri Lanka (vroeger Ceylon) en wordt ook wel gele Kamhoen genoemd, omdat de haan direkt te herkennen is aan de rode onbevederde gezichtshuid, keel en kinlellen, roodachtige kopveren, roodgele zeer lange halsveren roodoranje bovenrug en kleine vleugeldekveren. Purperviolet zijn de onderrug, stuit en zijbehang. Met veel metaalglaans overgoten zijnde overige vleugelveren en de staart. De borst is roodachtig, de ogen zijn geel, de snavel is hoornrood met een lichtere punt, de poten geel.

Dit juweel uit de hoenderij is 66-72 cm

lang, eenjarige. Geen eclipsrui; jonge hanen komen in hun tweede levensjaar op volle kleur, maar jaarlingen zijn van hennen te onderscheiden door de geel gezoomde zwarte halsveren, roodachtige borst en zwarte buikveren.

De hen bezit bruine schedelveren, donkerbruine hals, roodachtig isabelkleurige mantel, rug en bovenstaartdek, terwijl de vleugels zwart zijn met lichte isabelkleurige en roodachtig bruine dwarsstreepjes.

De onderbuik is witachtig, de ogen zijn matgeel, de snavel is hoornbruin, ondersnavel meer geelachtig en de poten zijn bruingeel. Totale lengte 35 cm. Het legsel bestaat uit isabelkleurige, tot

licht roze, soms bruin gevlekte eitjes 46 x 34 mm; de kuikens zijn te herkennen door hun donkerder bandjes en de zwartachtige zijbanden en halskleur. De broedtijd is als bij alle Wilde Kamhoenders 21 dagen.

Lafayette's Kamhoenders zijn nog altijd vrij zeldzame verschijningen in de hoender- en siervogelwereld, maar vooral in België en Zeeuws Vlaanderen bij meerdere fokkers aanwezig.

Hopelijk komen ze ook op tentoonstellingen meer in het middelpunt van de belangstelling te staan, want ze zijn erg mooi, fokken prima en zijn niet kostbaar. Geheel winterhard zijn ze niet, Elstein straler nachthok-verwarming is noodzakelijk tijdens strenge vorst.

PAPAGEIEN und SITTCHE DER WELT

Band 1 PARKIETEN: 144 schitterende kleuropnamen met goede beschrijving in de Duitse taal en duidelijke verspreidingskaartjes.

Band 2 PAPAGAIEN, LORI's etc. etc.: 163 schitterende kleuropnamen met goede beschrijving in de Duitse taal en duidelijke verspreidingskaartjes.

NU OOK VERKRIJGBAAR VIA UW NBvV-BOEKENSERVICE ad f 70,- per band franco thuis.

De Oranjebuikbastaardhoningvogel

(*Dicaeum trigonostigma*)

Tekst: Ed. Wessels

Foto: Walsrode/Müller

De familie van de bastaard honingvogels omvat ongeveer 55 soorten, hiervan zijn er 33 die onder het geslacht *Dicaeum* vallen, waartoe ook dit kleine vogeltje behoort. Ja klein, want hun grootte is maar ongeveer 10 cm. Maar ondanks deze nietige afmetingen, zijn het vreselijk felle, agressieve diertjes. Ontzettend onverdraagzaam, niet alleen tegenover soortgenoten, alle vogels ook grotere worden niet met rust gelaten, maar fel achtervolgd.

U begrijpt dan wel, dat deze vogeltjes bij liefhebbers van zachtvoeretende vogels weinig in trek zijn, ze zijn helaas niet te houden in gezelschap met andere vogels.

Het verspreidingsgebied van de '*Dicaeum*' omvat geheel Z.O. Azië en tot zelfs in N. Australië komen ze voor. Kenmerkend voor de soort is de zeer korte gedrongen gestalte, korte nek en korte staart. Ook het snaveltje is zeer kort, dun en iets omlaag gebogen. Het voorste gedeelte van het snaveltje is heel fijn getand. De tong is lang en buisvormig. Naargelang de voeding kan de snavel van vorm verschillen, bij een hoofdvoeding van bessen is de snavel steviger, maar bij een hoofdvoeding van nectar weer dunner en vrij lang.

Bastaardhoningvogels leven hoog in de boomkruinen, ze komen voor zowel laag in de dalen als in de bergbossen, waar ze ook hun voeding vinden in de vorm van kleine insecten, bessen en nectar. Meestal trekken ze rond in

groepen naar die plaatsen waar op dat ogenblik de meeste voeding te vinden is.

Het broeden van deze soorten vogeltjes geschiedt in kleine peervormige nesten, waar 3 tot 5 eitjes in gelegd worden.

Bij import verkeren deze vogeltjes meestal in zeer slechte conditie en moeten ze met grote zorg worden geacclimatiseerd. Ze hebben veel warmte nodig, terwijl ook hun voeding zeer gevarieerd moet zijn. Een goede nectardrank, zoete vruchten, geweekte krenten en rozijnen en kleine insecten, als fruitvliegjes enz. zijn allemaal absoluut noodzakelijk.

Helaas is zoals gezegd ook de Oranjebuikbastaardhoningvogel, of zoals ze wel populair genoemd worden Bloemenpikker erg onverdraagzaam, want

zo gauw ze in conditie komen, zijn ze met andere vogels niet samen te houden. De popjes van deze soort zijn veel valier van kleur dan de mannetjes, de buik is geel i.p.v. oranje, ook de stuit is veel lichter oranje dan bij de man. Een heel enkele maal wordt er ook wel eens een andere soor ingevoerd, nl. de roodrugbastaard honingvogel (*Dicaeum cruentatum*). Dit vogeltje van maar 8 cm is bij de liefhebbers wel erg in trek, omdat het niet zo onverdraagzaam is. Het is een prachtig zwart vogeltje met vuurrode rug en stuit en een geelachtig grijze onderkant. Het zijn allemaal zeer delicate vogeltjes die alleen thuishoren in handen van spectatieve, deskundige liefhebbers, anders hebben ze nooit de overlevingskansen die ze altijd waard zijn.

Op weg naar het concertpodium

De Edelzangers

door Erik Kint

Algemeen:

Als U bij bevriende liefhebbers of bij handelaren deze vogels ziet, zult U geneigd zijn vrij vlug door te lopen naar een volgende kooi, want de kleuren van deze vogels zijn zeker niet fascinerend. Wat de vogel qua kleur mist, wordt in ruime mate gecompenseerd met de zang. De titel van het stuk is dan meteen verklaard. De edelzanger is een virtuoos wat geluid betreft. Werkelijk fantastische zangkwaliteiten bezit deze somber gekleurde Afrikaan. En zo ziet U dat de natuur prachtig is verdeeld, de ene vogel pronkt met prachtige kleuren en 'steekt menige miss bij schoonheidswedstrijden naar de kroon', de andere vogel produceert de prachtigste klanken en zou niet misstaan als solist in een klassiek muziekstuk.

Benaming:

Edelzanger (*Serinus leucopygius leucopygius*)
(*S.l.riggenbachii*)
(*S.l.pallens*)

Herkomst:

1. Soedan - Noord Ethiopië
2. Senegal - Noord Nigeria
3. Zuidrand van de Sahara

Biotoop:

Open grasgebieden, bij menselijke nederzettingen, gekultiveerde terreinen, tuinen en parken. Bij voorkeur in de omgeving waar water is.

Geslachtsonderscheid:

Man is dikwijls helder wit op de borst, terwijl het popje vuilwit is. Het popje is verder ook wat doffer van kleur. Niet altijd is het onderscheid tussen de beide sexen zo duidelijk en bij jonge vogels kan men gauw worden misleid, daar jongen meer op de pop dan op de man lijken.

Noot: De 'edele' zang van het mannetje biedt natuurlijk het meeste houvast en is het meest sprekende verschil tussen de geslachten.

Voeding:

Een goed tropisch zaadmenu, aangevuld met onkruidzaad - liefst vers zoals varkensgras, paardebloem, weegbree, bijvoet, vogelmuur en paardebloem - insecten (miereneitjes en meelwormen, vooral indien er jongen zijn onontbeerlijk).

Aklimatisatie

Na aankoop van de vogels verdient het aanbeveling - zoals overigens bij alle vogels, die nieuwkomers zijn in onze voliëres - ze enige tijd in b.v. ruime broedkooien te plaatsen en ze zo te observeren en laten wennen aan de nieuwe omgeving. Voeding is reeds besproken. Biedt de vogels vers drink-

en badwater aan. De vogels wassen zich graag en vaak.

Noot: Een oogontsteking komt bij deze vogels - vooral pas geïmporteerde vogels hebben daarvan last - nogal eens voor.

Deze ontstekingen zijn goed te genezen. Zelf heb ik hiervoor NEO-CORTIDERM zelf gebruikt, via dierenarts verkrijgbaar. Het middel hielp uitstekend. Het enige nadeel dat dit middel heeft, is dat de directe bevedering rond het oog verdwijnt (tijdelijk) en de vogel daar een tijdje kaal zal zijn.

De oogontsteking is goed zichtbaar. Het oog traant en staat erg waterig. Het hoeft niet altijd aan beide ogen tegelijk te zijn. De vogel ziet door deze ontsteking minder scherp zo lijkt het, want bij verplaatsing van etensbakje vindt hij/zij dat moeilijk terug. Een vogel die niet eet, gaat dood. Door behandeling met genoemd middel niet nodig dus!

Huisvesting:

De vogels zijn winterhard en kunnen lage temperaturen goed verdragen. Ze zijn ten opzichte van andere vogels - niet soortgenoten - in broedtijd verdraagzaam. Het nest wordt zeer goed beschermd en medebewoners wordt snel duidelijk gemaakt dat nadering van het nest niet op prijs wordt gesteld. Vooral als er jongen zijn, is de verdediging hevig. Mijn edelzangers zijn gehuisvest in een binnenvluchtje van 1.50 x 0.80 x 2.00 m. In deze vlucht zijn tegen de wand brentakken, spar- en dennetakken aangebracht.

Kweek:

Als de vogels paarsgewijs in een voliëre of vluchtje zijn geplaatst, is kweken in de regel geen probleem. In OV van april 1982 blz. 181 wordt ook melding gemaakt van kweek in de broedkooi. Eenmaal in de vlucht geplaatst, zal bij voldoende paringsdrift van de man vrij snel jacht worden gemaakt op het popje. Dit jagen achter het popje is een toenadering die vrij heftig is. Het geheel lijkt soms meer op een luchtgevecht. Als beide geslachten in elkaar de geschikte echtgenoot zien en het popje is voldoende broedrijp, dan zien we dat zij de man als het ware uitlokt en zich door hem laat achtervolgen. Na een dergelijke heftige achtervolging, met bewonderenswaardige windin-

gen en duikvluchten, waarbij de man tevens zijn ludruchtige maar tevens prachtige zangkwaliteiten ten beste geeft, eindigt het popje haar spelletje meestal op een hoog aangebrachte zitstok of tak van de aangebrachte begroeiing en nadat de man of beter gezegd haar man naast haar heeft plaatsgenomen en nog enkele hoge klanken de voliére inslingert, kan het vogelhuisje als gesloten worden beschouwd. De toenadering die dan volgt, gaat gepaard met zachte melodieuze klankjes. Het bedje is nog niet gespreid, maar het verstrekte nestmateriaal – gedroogd gras, kokosvezels, jutevezels en mos – wordt een klein komvormig nestje gebouwd in takken van struiken, maar soms ook wel in een half gesloten nestkastje of traliëneste. Het kleine nestkommetje wordt aan de binnenzijde bekleed met enkele veertjes. De hele bouw van het nestje komt voor rekening van het popje. De man draagt alleen de bouwmaterialen aan. Van vrouwenemancipatie is bij de edelzanger geen sprake dus en demonstraties zijn voor zover ik weet voorlopig in de vogelwereld nog niet te verwachten. Meestal legt de pop 2 à 4 eitjes en bij het aantal van vier ligt het nestkommetje ook werkelijk eivol. Na een dag of 13 komen de jongen uit. Het broeden doet alweer de pop alleen. De man houdt de wacht in de direkte omgeving van het nestje. Als het popje tussentijds van het nestje komt, jaagt het mannetje

vrijwel direkt achter haar aan, luid zingend. Een prachtig gehoor en schouwspel waarvan ik op mijn stoel in de voliére erg kan genieten. Als de jongen zijn geboren, kan men dat beschouwen als de eerste wankelste stap op weg naar het concertpodium. Het voeden van de jongen geschiedt door beide ouders. Levend voer vooral in de vorm van meelwormen is nodig. De jongen groeien zeer langzaam, in hoofdzaak de eerste dagen. Het uitvliegen van de jongen komt na ongeveer drie weken. Vooral de man voedt de jongen dan nog enkele weken. Als de jongen zelfstandig zijn, moeten ze om ernstige achtervolgingen te voorkomen van de ouders worden gescheiden, zeker als nieuwe jongen zich aanmelden. Vooral als er jongen zijn, zijn de oudervogels toch vrij tam te krijgen. Praten tegen je vogels helpt en ze komen dan een meelworm halen vlak bij je. Eenmaal dat aangeleerd kennen ze precies die handeling en een volgende maal moet het deurtje van de vlucht maar opengaan of één van de oudervogels zit al te wachten. Zo'n moment voel je dat je als vogelliefhebbers erg dicht bij je vogels kunt staan en beleef je aan eenvoudige edelzangers aardige momenten. De weg naar het concertpodium is voor de jongen nog lang en natuurlijk zullen ze het podium niet halen, figuurlijk gesproken komen de edelzangers daarvoor echt in aanmerking en daar-

om lijkt mij de vergelijking met on-aardig.

Het showen van de edelzanger:

Er wordt wel beweerd dat edelzangers als TT vogel geen hoogvliegers kunnen zijn. Welnu – het is al aangehaald – het zijn natuurlijk geen kleurrijke vogels maar als kweker, maar zeker ook als keurmeester dient men zich wel te realiseren dat elke vogel zijn schoonheid heeft. Het is jammer dat niet iedereen de schoonheid ziet al is die nog zo eenvoudig. Kijk een edelzanger is een edelzanger en geen gouldamadine. Het is erg gemakkelijk om van een edelzanger – waar t.a.v. de kleur weinig opmerkingen gemaakt kunnen worden – te noteren dat de flanken onregelmatig zijn. Afgezien van het feit dat flanken niet onregelmatig kunnen zijn maar alleen de tekening, worden dergelijke fouten ook wel eens 'gezocht' zo komt mij voor. De vogel krijgt dan wat goedkoop strafpunten. Het is natuurlijk buiten kijf dat een TT vogel en dus ook als zodanig een edelzanger, wil deze hoog eindigen nagenoeg puntgaaf moet zijn en geen storende fouten dient te vertonen.

Een edelzanger hoe gewoon van kleur ook kan best, mits voorzien van voldoende scherpe tekening – dus tekening die duidelijk gekontrasteert ten opzichte van de kleur (b.v. de ondergrond van de tekening) – op flanken, vleugels, rug en kop, een prachtige vogel zijn. Wie durft?

De popjes komen vanwege hun wat doffere kleur tegen mannelijke TT tegenstrevers altijd wel wat achter. Het is best de moeite waard zich af te vragen waarom. Het popje kan nu eenmaal geen helderdere kleur tonen. Zij is zoals ze is. Toch zult U als kweker/inzender zien dat popjes nooit hoog eindigen als zij al worden ingezonden.

Resumé:

De edelzanger verdient bij liefhebbers echt een plaatsje in de voliére en is niet veeleisend. Ondanks de sobere kleur beleef U gegarandeerd boeiende ogenblikken aan deze zangvirtuosen. PS: Terwijl ik deze lofuitingen aan de edelzanger zit te typen, heeft mijn koppeltje edelzangers al voor nieuwe concertgangers gezorgd. Juist zijn twee jonge zangers geboren.

usel

De

Spitsvogels van het geslacht *Artamus*

prof. dr. Anthonie Stolk

Bij de paring zitten de indo-australische, op zwaluwen lijkende maar hiermee niet verwante spitsvogels van het geslacht *Artamus* dicht bij elkaar, houden de vleugels enigszins uitgespreid en trachten elkaar door een intensief trillen daarmee te stimuleren. Het mannetje laat geen gelegenheid onbenut om door op te vliegen voor zijn partner een insect te vangen, die eveneens door vleugeltrillen laat zien dat zij wel degelijk van zijn avances en begeleidend geschenk gediend is. Een uitgesproken bedelgedrag bijgevolg (zoals ook de jonge vogels dit kennen) en het interessante is dat het voerende mannetje daaraan met vleugeltrillen meedoet.

Andere spitsvogels laten iets dergelijks zien, maar toch op hun eigen manier. Zo zitten bij *Artamus cinereus* mannetje en vrouwtje bij de paring wat verder uit elkaar, hebben de staart waaivormig gespreid en de vleugels wat opgeheven en maximaal gespreid, terwijl ze de naar de partner gekeerde vleugel wat lager houden dan de afgewende. Met vleugels en staart worden cirkelende bewegingen gemaakt en dit vormt de directe inleiding voor de copulatie. Overigens is dit niet zomaar gebeurd, want het kan enige tijd duren (soms wel een paar minuten) voordat de partner eveneens staart en vleugels begint te bewegen. Is dit uiteindelijk het geval, dan wordt de actie wat opgevoerd, wordt de uitslagwijde wat groter, het tempo wat sneller en geschiedt het cirkelen tenslotte zo snel dat men vleugel- en staartpennen ternauwernood kan onderscheiden. Hebben beide partners wat dit betreft de maximumsnelheid bereikt, dan komt het tot paring.

Nu blijkt dit interessante gedrag dat niet slechts in het vrije veld, maar ook in de volière of vitrine kan worden waargenomen, niets slechts bij de paring voor te komen, maar wordt het bij deze zo bij uitstek sociale dieren eveneens buiten de broedtijd gezien. Het is geen paringsvoorspel zonder meer, maar staat in dienst van het algemene sociale gedrag en dient voor het bij elkaar blijven van de partners. Het broedverzorgingsgedrag blijkt hier de oorsprong van een handeling te zijn, die men misschien nog het best als een sociale omgangsvorm kan omschrijven, een middel om elkaar zijn goede wil te tonen, een begroeting. Bij de witborstspitsvogel *Artamus leucorhynchus* speelt het bedelen in dit opzicht een rol, terwijl bij *Artamus cinereus* het vleugeltrillen van beide partners tot cirkelende bewegingen is geworden

en de voedseloverdracht door de man vrijwel geheel bij het paringsvoorspel achterwege wordt gelaten. Het als jongen bedelen bij het paringsvoorspel blijkt hier aan grotere veranderingen onderhevig te zijn geweest.

Wij hebben de spitsvogels bij uitstek sociaal genoemd en daarmee is werkelijk geen woord teveel gezegd. Ze houden van lichamelijk contact, houden er van om dicht naast elkaar te zitten (wat voor een vogel eigenlijk een uitzondering is), verzorgen elkaars verenkleec en kennen vermoedelijk een huwelijkstrouw voor het leven. Bij het nestelen vertrouwt men elkaar en al wordt nie in kolonies gebroed, toch zit men nie al te ver uit elkaar en helpt men elkaar nauwgezet bij het voeren van de jongen. Men komt dus als broedparen bi elkaar op bezoek en het is duidelijk da er geen echte territoria worden bezet. Overnachten wordt gemeenschappelijk gedaan, alsmede de afweer var

vijanden en rivalen en het voedsel zoeken, als gemeenschappelijke manifestatie houden ze er ook van om meermalen per dag tot grote hoogte op te stijgen en daar luid roepend rond te vliegen. Vooral in de avond, als inleiding tot het slapengaan, zijn ze daartoe in staat.

Donsjongen in het nest en reeds uitgevlogen jongen worden bijgevolg door verschillende volwassen vogels verzorgd en van voedsel voorzien. Dit kan zelfs nog gebeuren als ze al zelfstandig zijn geworden. Die jonge vogels doen mee aan het verzorgen van vreemde jongen door hun broers en zusjes uit het volgende broedsel te voeren. Zoals wij al hebben gezien, blijft dit gedrag hun leven lang bestaan in de vorm van het voeren van willekeurige volwassen soortgenoten. Hiermee staat in verband dat nestjongen en zelfstandige jongen behalve bij hun ouders bij alle soortgenoten bedelen, een eigenschap die heel het leven behouden blijft. Op die manier kunnen zelfs zieke soortgenoten van voedsel worden voorzien. De jongen spreiden bij het bedelen de vleugels enigszins uit en heffen deze op, terwijl iets oudere jongen deze vrijwel horizontaal houden. De vleugels worden in die houding langzaam bewogen, heel wat langzamer bijvoorbeeld dan bij het vleugeltrillen van de meeste zangvogels, wat wij bijvoorbeeld heel mooi bij onze huismus *Passer domesticus* kunnen zien. Hierbij wordt de kop bovendien langzaam om de lengteas heen en weer gedraaid, hetgeen een karakteristieke aanblik geeft.

Bij de volwassen spitsvogels heeft het sociale bedelen ongetwijfeld een kalmerende werking. Wanneer een spitsvogel bijvoorbeeld bij een soortgenoot neerstrijkt, bedelt hij even vaak bij hem en met dezelfde handelingen als waarmee een jong gewoon is te bedelen. Met dezelfde bedelhandelingen wordt overigens door de zittende soortgenoot gereageerd. Beide partners kunnen met een gering vleugeltrillen volstaan, maar het hele gedrag kan eveneens tot en met de voedseloverdracht door de juist aangekomenen worden afgewerkt. Het zal duidelijk geworden zijn dat vrijwel alle sociale gedragingen van de spitsvogels alsmede sommige baltsbewegingen uit de gedragsinventaris van het jonge dier stammen. Daar komt nog een geluids-

factor bij, want uit de bedelroep blijkt zich het geluid dat het vrouwtje tijdens het voeren door de man laat horen, te ontwikkelen. Hetzelfde geldt voor het vlak voor de paring geproduceerde geluid. De naast een soortgenoot neerstrijkende spitsvogel laat dit geluid bij de begroeting horen. De versterking van het vleugelbedelen door middel van geluid blijkt zich dus eveneens uit het bedelen van het jong te ontwikkelen. Conclusie: het kinderlijk bedelen wordt hier niet slechts voor paarbinding en paringsvoorspel, maar ook als sociale begroeting gebruikt. Daar in alle genoemde situaties echt voeren door de partner door het bedelgedrag kan worden uitgelokt (ofschoon niet zo vaak meer bij volwassen dieren) blijkt de uitwerking op de partner gelijkgebleven te zijn. Volwassen vogels worden in plaats daarvan door het bedelgedrag geprikkeld om dichterbij hun partner toe te gaan en diens verenkleed te verzorgen. In bepaalde gevallen kunnen zij zelfs tot bedelen overgaan.

Door volwassen spitsvogels wordt meer gevarieerd gereageerd op het bedelen door andere volwassen dieren dan op het bedelen door jongen. Vermoedelijk doordat de volwassen vogel er anders uitziet dan het jong, kunnen de dieren tussen beide onderscheiden. Men kan hieruit concluderen dat het bedelgedrag in de communicatie van de spitsvogels de ene keer wat anders betekent dan de andere keer. Bovendien wordt het verschillend opgevat. De bedoeling blijkt ook anders te zijn, wanneer een volwassen vogel bedelt dan wanneer een jong dit doet. Dit laatste bedelt bij honger, maar hetzelfde gedrag is bij volwassen spitsvogels onafhankelijk van de mate waarin ze verzadigd zijn. Zo kan een neerstrijkende spitsvogel de reeds aanwezige bedelend begroeten **als hij zelf voedsel in de snavel heeft**. Bij de volwassen spitsvogel treedt dit gedrag blijkbaar niet op omdat hij hongerig of seksueel geprikkeld is. De conclusie is hier dat het een bijzondere sociale betekenis moet hebben.

Dat wij zo diep kunnen doordringen in het sociale gedrag van de spitsvogels hebben wij te danken aan het feit dat ze uitstekend in het vrije veld kunnen worden waargenomen. Voor ons als vogelliefhebbers is het belangrijk te we-

ten, dat dergelijke waarnemingen in vitrine of vliegkooi kunnen worden aangevuld. Men zou de vogelliefhebbers in drie groepen kunnen indelen, die elk voor zich (dit zij voorop gesteld) recht van bestaan hebben. Allereerst de liefhebbers zonder meer, zij die uit esthetische overwegingen een showvolière inrichten en zich verlustigen in de aanblik van de combinatie van fraaie beplanting en vogels. Dan degenen die bepaalde soorten (soms met grote moeite) tot voortplanting trachten te brengen. Tenslotte de groep die niet slechts dit laatste doet, maar bovendien van het gedrag der dieren enig inzicht probeert te krijgen en zoals bekend is de voortplanting daarvoor het meest geschikt.

Nog wat praktische punten van de spitsvogelkweek. Het schotelvormige, door beide partners gebouwde nest zit gewoonlijk nogal losjes in elkaar, zodat men er goed aan doet het wat (met gaas bijvoorbeeld) te verstevigen. Als regel wordt het op een tak van gras, twijgen en fijne worteltjes geconstrueerd, maar het kan ook uitstekend in een holte worden ondergebracht. Bij de wenkbrauwspitsvogel *Artamus superciliosus* wordt het grootste deel van het nest door het mannetje gebouwd. Het legsel van twee tot vier lichtgele of witachtige eieren met een krans van lila of donkerbruine stippen aan de stompe pool wordt ongeveer twee weken door beide ouderdieren Debreed (de man meestal 's nachts) en na nog eens twee weken zijn de jongen tot vliegen in staat. Behalve door de ouders kunnen jonge spitsvogels ook door de volwassen vogels worden gevoerd, wat bij zulke sociale dieren eigenlijk niet eens zo vreemd is. Het is bijvoorbeeld van de nieuwguinese spitsvogel *Artamus maximus* bekend. Hetzelfde geldt voor het door Chisholm vermelde geval van een wenkbrauwspitsvogel *Artamus superciliosus*. De bedelroep van een rupsvogel maakte hem attent op een te verwachten lekker hapje en als het ouderdier daarmee aan kwam dragen, schoot de spitsvogel bliksemsnel toe om de buit zelf in te pikken. Op de grond terechtgekomen jonge wenkbrauwspitsvogels schijnen ook door de oudervogels gered te kunnen worden doordat de oudervogels hen één voor één in de poten naar een tak brengen. Een der-

sel

gelijk hulpverleningsgedrag is ook bij oeverzwaluwen *Riparia riparia*, de Amerikaanse houtsnip *Scalopax rusticola* en de roodstaartbuiserd *Buteo jamaicensis* bekend. Pinguïns *Spheniscidae* kunnen hun jong op de voet transporteren bij het voortschuielen, terwijl waterallen *Rallini* daarvoor de snavel gebruiken.

Uiteraard moet voor spitsvogels als insectenetters voor een speciaal menu worden gezorgd. Persoonlijk gebruiken wij sprinkhanen, krekels en andere insecten, meelwormen, meelwormpoppen, alsmede universeel- en eivoer en fijngeschaafd rauw vlees.

De lange puntige vleugels en de korte staart bestempelen de spitsvogels tot behendige vliegers, die hun prooi bij voorkeur op vliegenvangersmanier vliegend vangen. Om de beurt vallen ze vanuit de zwerm uit naar voorbijgaande insecten, die met wijdgeopende bek worden bemachtigd. Vóór de terugkeer wordt dan nog wat rondgezweefd: een prachtig gezicht dat men vooral 's morgens vroeg en 's avonds

laat in het open veld kan bewonderen. Hierbij wordt op dezelfde manier als gieren dit doen van thermiek gebruik gemaakt, waarbij de vogels cirkelend hoger en hoger stijgen.

Bij de grijze spitsvogel *Artamus cyanopterus* kan bij het slapen zo dicht op elkaar worden gehokt, dat er wel tweehonderd dieren op een klont bijeen kunnen zitten. Onwillekeurig moet men hier aan honingbijen *Apis mellifica* denken. Iets dergelijks wordt onder meer door de maskerspitsvogel *Artamus personatus* gedaan. Het voordeel van dit gedrag zal wel duidelijk zijn: vermindering van de hoeveelheid energie die nodig is om de soms koude nachten door te brengen.

Door de zwak-ontwikkelde poten zijn spitsvogels eigenlijk alleen maar geschikt om te zitten en met het oog daarop moeten in de vitrine of vliegkooi wat bemoste boomstammen worden gelegd, terwijl tevens voor een boomschorswand dient te worden gezorgd. De vogels kunnen deze dan als rust- en slaappleats gebruiken.

Spitsvogels blijken de enige zangvogels met poederdonsveren te zijn waarmee na verbroekeling aan de spit een fijn talkachtig poeder het verenkleed gereinigd kan worden. Verder worden die poederdonsveren bij sturthoenders of tinamoës *Tinamidae*, pegaaien *Psittacidae*, reigers *Ardeidae*, kurols *Leptosomatinae* en steltralen aangetroffen.

Kruising tussen spitsvogels blijkt ook mogelijk te zijn. Zo is deze bekend tussen de wenkbrauwspitsvogel *Artamus superciliosus* en de maskerspitsvogel *Artamus personatus*. Over die kruisingen kan men natuurlijk denken zoals men wil, maar men kan er natuurlijk wel uit afleiden dat kruisbare soorten in systematisch opzicht vrij dicht bij elkaar staan en dat de voortplantingsbarrière nog niet volkomen tot ontwikkeling is gekomen.

Literatuur

Chisholm, A.H.: Bird Wonders of Australia.

De Mozaiekoranjeroodbronspastelopaal

Al sinds geruime tijd komen er op het vraagprogramma geen kleurslagen meer voor welke in het bezit zijn van de combinatie pastel en opaalfactor en zodoende vallen die vogels onder wat wij noemen de niet gevraagde kleuren. De reden dat deze kleurslagen niet meer op het vraagprogramma van onze bond voorkomen, is het gevolg van het feit dat deze kleurslagen niet of nauwelijks van elkaar te onderscheiden zijn en de kleurslagen op zich niet of nog nauwelijks te herkennen zijn, zodat de conclusie getrokken kan worden dat het samen werkzaam zijn van de pastelen de opaalfactor in één vogel de kleurslagen niet ten goede komt. Met het verlies van de herkenbaarheid en de onderscheidbaarheid is ook het recht verloren om in aanmerking te komen voor vermelding op het vraagprogramma.

Tot voor kort bestond er op de regel dat pastelopaalen niet gevraagd worden één uitzondering en wel voor de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal. Over het wel accepteren van deze kleurslag zijn vele soms pittige discussies gevoerd en werden door zowel voor- als tegenstanders redelijk lijkende argumenten aangevoerd. Voorstanders zeiden o.a. dat in het vraagprogramma alle mozaieken in de oranjeroodbronsserie staan vermeld en daartoe behoort ook mozaiekoranjeroodbronspastelopaal, terwijl de tegenstanders

door A. van Barreveld.

aanvoerden dat alle pastelopaalen zijn afgevoerd en er kan en mag geen uitzondering gemaakt worden voor de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal, en een minder goede mozaiekoranjeroodbronspastelopaal lijkt vaak op of is niet te onderscheiden van de mozaiekagaatopaal of op een mozaiekoranjeroodbronsopaal van mindere kwaliteit. Om kort te gaan, onlangs heeft men besloten om ook de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal van het vraagprogramma af te voeren.

Toch vraag ik mij af, ondanks het feit dat bedoeld besluit op democratische wijze, met meerderheid van stemmen is genomen, wat de beweegredenen

van de tegenstemmers zijn geweest om die kleurslag af te voeren. Laten we eens wat argumenten nader bekijken.

Argument 1: Ook de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal is nauwelijks te onderscheiden c.q. te herkennen. Dit argument wordt echter teniet gedaan door het feit dat diverse keurmeester op verschillende tentoonstellingen steeds weer de juiste naam op he keurbriefje hebben vermeld. Op grote tentoonstellingen in ons land en in België maar ook op Vogel '83 in Breda was deze kleurslag aanwezig en de onderscheidenlijke vogels behaalden ook nog eens 89, 90 en 91 punten en wat het belangrijkste is, de juiste naam van de kleurslag stond duidelijk op de keurlijsten vermeld. En echt, ik kan mij niet voorstellen dat er ook maar één keurmeester is welke een vogel van de juiste naam voorziet en daarbij deze vogel ook nog eens 90 of 91 punten geeft als die kleurslag als zodanig niet te herkennen zou zijn.

Argument 2: Een mozaiekoranjeroodbronspastelopaal van mindere kwaliteit lijkt soms op een mozaiekagaatopaal

maar ook lijkt die kleurslag nogal eens op de mozaiekoranjeroodbronspastaal welke te licht/zwak van pigment is.

In dit argument zit een grond van waarheid, alleen vraag ik mij af of dan de afvoering van het vraagprogramma hiervan een logisch gevolg moet zijn. Ik denk van niet, het zou mijn inziens te ver voeren want wat denkt u van de volgende voorbeelden:

Goudisabellen welke zo bruin zijn dat ze op goudbruin lijken; menige bruin-pastel man lijkt op een isabel; of een groen-blauw-of oranjeroodbronspastel welke door een vergaande reductie zo veel pigment heeft verloren dat verwisseling met de agaten regelmatig plaatsvindt. Vorig jaar is een mozaiekagaat-pastel van mij zelf gekeurd als mozaiekisabel. U ziet dus ook bij de overige kleurslagen is sprake van verlies aan herkenbaarheid, hetgeen ook hier veroorzaakt wordt door kwaliteitsverlies. Als om deze reden al die kleurslagen zouden worden afgevoerd dan blijft er nog maar weinig voor ons over. Waarom, zo is dan mijn vraag, wordt dit argument dan wel aangevoerd bij de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal?

We dienen naar mijn bescheiden mening dan ook bij geen enkele kleurslag te kijken naar of uit te gaan van een vogel van mindere kwaliteit, maar juist van de vogel welke het ideaalbeeld toont. En mocht het zo zijn dat de vogel niet aan dat ideaalbeeld voldoet of zo slecht is dat verwisseling met een andere kleurslag niet is uitgesloten, dan moet dit in de te geven punten tot uiting komen. We werken op deze manier toch bij alle kleurslagen?

Bij het aanvoeren van deze argumenten is voorbijgegaan aan een belangrijk gegeven, namelijk dat het bij de mozaieken primair gaat om de tekening en dat de pigmenthoedanigheden op de tweede plaats komen.

Als we naar de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal kijken dan zien we

dat de mozaiektekening niets geleden heeft van het pastelopaalgebeuren, ergo deze tekening komt juist contrastrijker tot uiting omdat het pastelopaal een betere mozaiek (zilver)sluier veroorzaakt. Kort samengevat komt het er dus op neer dat de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal A Herkenbaar is gebleven, hetgeen verdedigbaar is door te wijzen op het feit dat de keurmeester tot op heden de juiste naam op het keurbriefje heeft vermeld. B Het pastelopaalgebeuren de oranjeroodbronsmozaiek ten goede komt, hetgeen verdedigbaar is door te wijzen op de behaalde resultaten, te weten 90 en 91 punten.

Dat bedoelde kleurslag toch is afge-

Hapziekte

Een van de meest gevreesde kanarieziekten is de zogenaamde hap- of gaapziekte. Een overigens foutieve benaming voor pokken/difterie.

Overbrengers zijn o.a. muggen welke zo langzamerhand weer veelvuldig gaan voorkomen en actief zijn.

Voor alle kanarieachtigen, want alleen die vogels zijn daar gevoelig voor, een gevaarlijke periode. De ziekte is door inenting te voorkomen. De beste tijd om de vogels in te enten is nu. Entstof is bij elke dierenarts verkrijgbaar.

voerd, komt volgens mij dat er keurmeesters zijn die niet weten hoe mooi deze kan zijn.

Zie dit, beste lezer, absoluut niet als een verwijt aan de keurmeesters maar

eerder aan u zelf, aan mij en al de kwekers van deze kleurslag. Hoe kan namelijk, een keurmeester zich een goed beeld vormen van een kleurslag als men niet in de gelegenheid is geweest om deze te zien, simpelweg omdat ze te weinig zijn ingezonden. Zelf ben ik in de gelukkige omstandigheid dat ik deze vogels zelf kweek en mag ik en kan ik zeggen dat ze erg mooi zijn. Als men mij deze vraag had gesteld toen ik die kleurslag nog niet had en ze voordien ook niet of nauwelijks zou hebben gezien, dan zou ik bij de beantwoording van de vraag, vindt u ze mooi, in gedachten de theorie hebben doorgenomen welke ons duidelijk maakt dat het pastelopaalgebeuren het pigment vervaagt en dientengevolge de kleurslagen onherkenbaar maakt. Ik zou dan hebben geantwoord, onherkenbaar dus afvoeren. Buiten mijn schuld kan ik niet weten dat op voren-gestelde theorie er een uitzondering is, met name de mozaiekoranjeroodbronspastelopaal. Wij kwekers van deze kleurslag moeten hier duidelijk de hand in eigen boezem steken, wij hebben ze de keurmeesters gewoon onthouden, wij hebben ze hen niet getoond.

Is het nu te laat? Neen, dat hoeft niet, het is mogelijk dat ze terugkomen. Hoe? Welnu, we hebben de kans om ze simpelweg op de tentoonstellingen in te zenden. Als dit in toenemende mate gebeurt, dan ook krijgen de keurmeesters de kans om zich van die kleurslag een goed beeld te vormen. Let daarbij wel op het feit dat als u deze vogels instuurt, u dan wel een **niet gevraagde** kleurslag inzendt en de keurmeesters zullen die dan ook als zodanig beoordelen. Zo'n vogel zal dan nooit meer dan 35 kleurpunten krijgen. Dit echter moeten we, willen we tenminste deze fraaie vogel weer officieel opgenomen zien in het vraagprogramma, voor lief nemen.

De /
CéDé

eivoeders

Uw vraag, ons antwoord

seel

Enkele jaren geleden mocht ik van u enige adviezen ontvangen over de kweek van goudbruin. Ik kan u zeggen dat ik daar erg veel nut van heb gehad.

Wat me echter dit jaar overkomt, is me een volledig raadsel. Ik dacht dat ik kanaries kon kweken; ik heb daar nog nooit moeite mee gehad en het was me altijd een raadsel wanneer sommigen verhalen ophingen over het koude weer, de poppen die niet wilden voeren en dergelijke. Ik heb dit voor me zelf altijd afgedaan met de opvatting dat ze dan hun vogels wel niet goed verzorgd zouden hebben!

Maar, dit jaar overkomt het mij ook! En wat heb ik nu fout gedaan?

Misschien kunt u me op weg helpen.

Voeding: witte molen gewoon kanariezaadmengsel, met toevoeging 1 kg onkruidzaad en 2 kg witzaad. Ik heb geen groenvoer en geen gekiemd zaad gegeven. Witzaad voeg ik extra toe omdat ik geloof dat dat het formaat gunstig beïnvloedt.

Vitamines: vrij veel, vitamine E en vit. A-D elke week, vanaf kerstmis. Daarnaast elke week vitamine-mengsel door het drinkwater van AVI-Deventer. Elk 1 dag per week.

Verlichting: Verlengen vanaf kerstmis, ruim een half uur per week. Beter gezegd: drie kwartier (dök 1 x per week bijstellen).

Mijn vogels gingen eind januari in de broedkooi, in prima conditie! Direct nesten maken enz.

Maar toen ging het fout. Onbevuchte eieren; poppen van de nesten; poppen leggen kleine legsels, enfin, één grote ellende en geen vogels op stok.

Kweekvogels gingen dood. Ik begon met 24 kweekvogels en er zijn er intussen 8 dood. Ik heb zegge en schrijve 20 jonge vogels geringd.

Om nog het merk eivoer te noemen: ik heb in januari een emmer eivoer Kapelle gekocht en dat voer ik. Vroeger voerde ik altijd Cédé.

Wat zou ik nu fout hebben gedaan? Is het eivoer niet goed? Of, en daar zoek ik het zelf, zou ik te snel het licht verlengd hebben? Zou ik de zaak geforceerd hebben zodat ze daarna volledig uit conditie zijn geraakt?

Mocht u me op weg kunnen helpen om een mislukt seizoen volgend jaar te kunnen voorkomen dan zou ik dat erg prettig vinden.

A.F.M.

NB Uiteraard verwarm ik tijdens het kweekseizoen.

Geachte brievenlezer,

wij, u en ik, hebben één belangrijk ding gemeen, we zijn beiden door scha en schande wijs geworden! Helaas wil lang niet iedereen dat erkennen, maar toch...

Vergeeft u mij aub dat ik uw schrijven tamelijk onbarmhartig geanalyseerd heb, ik ga er van uit dat zachte heelmeesters stinkende wonden veroorzaken, vandaar.

1. U voegt aan een redelijk uitgebalanceerd kanariezaadmengsel extra witzaad en onkruidzaad toe; daarmee wordt bereikt dat het vetgehalte van het mengsel **stijgt en het eiwitgehalte omlaag** gebracht wordt.

Er is niet veel verbeelding voor nodig om te geloven dat een 'vette' voeding het formaat beïnvloedt in optische zin; het is dan wel een 'schijnformaat', in alle gevallen zal een te grote vetopname resulteren in omvang.

Omdat kanariewitzaad hoegenaamd geen methionine/cystine bevat, wordt door de extra-toevoeging daarvan ook het aminozurenpatroon uit balans gebracht.

DUS: stop de toevoeging van extra witzaad, dat heeft alleen een schijnvoordeel, de nadelen zijn echter zeer reëel; de toevoeging van onkruidzaad (met mate) kan geen kwaad omdat onkruidzaden zowel zwarte alsook witte zaden bevatten.

2. U maakt gebruik van vit. A-D, E, en een multivitaminenpreparaat (AVI), de hoeveelheden worden niet vermeld, wel het aantal dagen per week van toediening. In een goed uitgebalanceerde voeding (d.i. zaad-kracht/eivoer-groenvoer in verhoudingen) zitten alle vitamines die vogels nodig hebben; **WAAROM** dan die extra verstrekking?

In het zaad zitten vitamines;

in het eivoer zitten vitamines;

in het groenvoer zitten vitamines;

TOTAAL: ALLE benodigde vitamines!

DUS: stop de vitaminetoediening, u kunt er alleen een schijnconditie mee bereiken; daarnaast bestaat het gevaar dat bepaalde vitamines in overmaat verstrekt worden, dat is minstens net zo gevaarlijk als een vitaminetekort. In het algemeen wordt de toediening van vitamines gehanteerd om **vermoede** tekorten op te heffen, als die tekorten niet bestaan, wordt snel een overdosering bereikt, met negatieve gevolgen.

3. Het vermeerderen van vogels bij kunstlicht is zeer wel mogelijk, **ALS** de verlenging ongeveer identiek is met wat in de natuur gebeurt; verlenging van het licht met drie kwartier

De,

per week(!) is absurd. Op die manier worden vogels geforceerd in broedconditie gebracht, met meestal een faliekant gevolg.

DUS: wees wat voorzichtiger met kunstlicht, het is veel beter om, wanneer u vroeg wilt beginnen, direct vanaf de TT het licht 's avonds tot 21 à 22 uur te laten branden, net als op de TT, en dan langzaam te verlengen in de morgen met hooguit één kwartier per week. Op die manier zal de gewenste broedrijpheid geleidelijker tot stand komen, die geleidelijkheid is door de natuur a.h.w. ingebouwd.

Naar mijn mening is het merk van het eivoer een te verwaarlozen factor, bijna alle fabrieksvoerders hebben een ongeveer gelijke samenstelling, kijk op de verpakking! Als daar geen samenstelling op vermeld is, zou ik het alleen om die reden al niet kopen, ook voor mijn vogels wil ik net als voor mezelf weten wat er ongeveer in zit.

Het is mogelijk dat één of een combinatie van de hierboven aangegeven missers verantwoordelijk is voor het mislukken tot dusver van uw fokseizoen, zeker is dat allerm minst; het is mogelijk dat er in uw vogels een ziekte zit die als zodanig nog niet door u onderkend is, ik moet voor de volledigheid die mogelijkheid opperen.

Samenvattend: ga over op een normaal zaadmengsel, geef inplaats van vitaminen uit een potje een voeding die de benodigde ingrediënten bevat, controleer het eiwitgehalte van het door u gebruikte krachtvoer en wees zorgvuldiger met het (kunst)licht.

U geluk wensend met het toch nog niet geheel afgelopen fokseizoen, misschien komen er toch nog wat knappe jongen tevoorschijn, met hartelijke groeten,

van Kuiper

CREA broedkooien HOLLAND

- Crea broedkooien zijn vervaardigd uit gemakkelijk te reinigen platen en afgewerkt met aluminium en PVC profielen.
- Leverbaar in vele afmetingen met diverse uitneembare voorfronten.
- Geschikt voor kanaries, vinken, agaporniden, parkieten, etc.
- Niet te overtreffen in kwaliteit en afwerking.
- Ook leverbaar met onderbouw voorzien van schuifdeuren.
- Concurrerende prijzen.
- Reeds vele tevreden gebruikers.
- Specialiteit wisselbroedkooien voor kanaries.
- Overtuig uzelf in onze toonkamer.

Houtverwerkende Industrie CREA B.V.

Ambachtsstraat 40a - Postbus 114 - 8260 AC Kampen
Telefoon 05202-20492 (na 5 uur 05202-15696)

ORNI-MONDO

Frans Beirenslaan 125
2210 Borsbeek (bij Deurne-Antwerpen) België
Telefoon vanuit Nederland: 09.32.33.22.39.39

- Altijd in voorraad grote variëteit tropische vogels w.o. bijzondere astriden, diverse Afrikaanse- en Zuid-Amerikaanse slijzen, tangara's, toekans, toerako's, enz. enz.
- Zeer grote collectie benodigdheden zoals zaadzifters, zlekenkooien, schakelklokken, nestkastjes, boeken, enz. enz.
- Bovendien zijn wij enorm gesorteerd in de meest fraaie sportprijzen zoals bekertjes, zulen, medailles, rosettes met uw eigen tekst bedrukt schildje en in de kleuren naar keuze. Prachtig materiaal tegen interessante prijzen. Vraag onze prijslijsten.
- Orni-Red een uitstekend beta-carothene voor al uw roodfactorige vogels.

ORNI-MONDO KOOPT OOK UW KANARIES,
AUSTRALISCHE PRACHTVINKEN, ZEBRAVINKEN,
GRASPARKIETEN EN AUSTRALISCHE PARKIETEN

Neem gerust contact met ons op?

use!

De,

Vinkensport een fijne sport.

Het is een zondag in juni en ik ben te gast op een zangwedstrijd bij een vinkenvereniging ergens in Zuid-Limburg. De voorzitter (we kennen elkaar al van de schoolbanken) heeft zijn leden al gauw gerust gesteld als zij argwanend kijken naar die vreemde man met zijn foto apparatuur.

Je weet maar nooit, zeggen deze mensen, want vinkenzangwedstrijden zijn nog altijd bij onze verouderde vogelwet verboden. Wie schetst mijn verbazing, als ik na enkele minuten een stel oude bekenden ontdek. Nu kon niets meer gebeuren en weldra was het oude jongens onder elkaar.

Waarom nu een artikel over de vinkensport, bij mijn weten de oudste volksport die er bestaat (Ik meen vanaf omstreeks 1560) Wel vrienden, ik heb er al lang behoefte aan om deze hobby, die helaas nog klandestien beoefend moet worden, weer eens onder de aandacht van de wetgever te brengen. Waarom worden deze mensen vervolgd, wat doen zij verkeerd? Het antwoord hierop is kort en duidelijk: **'zij doen helemaal niets verkeerd'**

Het organiseren van zangwedstrijden met voor de winnaar een prijs van om en nabij de f 5,- wat kan daar nu fout aan zijn? De eer voor de liefhebber dat zijn vogel de meeste slagen (= lied) brengt, dat is de hele opzet en geloof maar dat elke vinkenier met dit doel voor ogen, zijn vogels met de uiterste zorg omringt. Het africhten van de vo-

gels is een tijdrovend werk. Ze moeten naast het zo vaak mogelijk zingen, ook steeds een volle slag (lees compleet lied) brengen. Brekers zijn dan ook geen geschikte wedstrijdvogels. Trouwens, vogels welke niet aan de beoogde eisen voldoen, worden weer in de vrije natuur losgelaten.

De vinkenier herkent de vogel aan zijn slag en elke slag heeft een naam. Volgens een Belgisch boekje uit 1948, bestonden er toen al 197 zangvarianties. Volgens de schrijver is dit aantal nu nog veel groter. Ik geef het u te doen, begin daar maar eens aan. Voor een leek zoals ik ben, is dit dikke mist. Een ervaren vinkenier heeft me enkele slagen opgenoemd en hier komen ze: dis-

door **Wiel Höppener**.

terwiet, wju, radi-u, wietju, ietju, wietspetjeur, godserier, wietspi-er, hud-juer, winands-juer, si-bier, ris-juer, swal-juer, swit-juer, glaasje-bier, tute-beer, hot-juer en nog vele, vele andere. Ik hoop dat vinkeniers het mij niet kwalijk nemen, als ik de namen van de vinkenslagen niet exakt heb opgeschreven.

Zoals reeds eerder aangehaald, worden de vinken met de uiterste zorg omringd. De kooitjes zijn glanzend schoon en vaak voorzien van fraai houtsnijwerk. Het bodemzand wordt

dagelijks vernieuwd en de drink- en voerbakjes worden eveneens dagelijks verschoond en uitgewassen. Een smetloos wit doekje om de kooi, maakt de zaak compleet.

Nu zullen velen onder u denken, arme vogels achter dat witte doekje, geen zorgen hoor, de vogels krijgen ruim voldoende daglicht (de lichtdoorlaat van de doekjes is 90%) en dat doekje heeft tot doel, dat de vogels niet schrikken van alles wat rondom hen heeft gebeurt.

Tijdens het wedstrijdseizoen, dat duurt van tweede Paasdag tot de laatste zondag in juli, moeten de vinken in topconditie zijn. Hun snavel is dan blauw en de vinkenier zegt dan dat de vogel **het vuur** heeft (vurig is). Eind juli-augustus gaan de vogels uit de kooitjes de voliëre in om te ruien. Aan de fabel dat deze vogels een armzalig bestaan leiden, daar moet u maar niet te veel geloof aan hechten. Integendeel, het is geen zeldzaamheid dat deze vogels bij de vinkeniers soms een leeftijd van 13 tot 15 jaar bereiken. Een teken van optimale verzorging van deze vogels.

Aan de bewering dat een vogel zingt omdat hij blij is, daar ben ik het niet mee eens. Een vogel heeft geen emotionele gevoelens zoals de mens. Het is meer een strijdlied, om andere soortgenoten duidelijk te maken dat hij de baas is. Neem nou als voorbeeld de haan op het boeren erf. Dacht u dat hij kraait van plezier omdat hij zoveel kippenvrouwtjes om zich heen ziet lopen? Vergeet het maar hoor. Zijn gekraai is een drijvende waarschuwing aan andere hanen in de omgeving om niet in de buurt van zijn harem te komen.

Als men over de vinkensport praat, (met leken) krijgt men soms de gruwelijkste verhalen te horen. Mensen, mensen toch, een vinkenier is geen dierenbeul. **DE VINKENIERS VERENIGINGEN KENNEN ZEER STRENGE BEPALINGEN TEN AANZIEN VAN DE WEDSTRIJDVOGELS, WAT BETREFT HET VERMINKEN OF BESCHADIGEN VAN DEZE VOGELS.** Zou een overtreding gekonstateerd worden, dan is er maar één straf: **'Rooiement voor het leven'**. Dat is klare taal.

De zangwedstrijden.

Zoals ik reeds in het begin van dit artikel heb vermeld, zijn zangwedstrijden met vinken verboden en moeten derhalve in het geheim gebeuren. Eén ding moeten de jongens van de wet zich maar eens goed realiseren. In bepaalde streken van ons land werd de vinkensport reeds door onze voorouders beoefend en **uitroeien van deze sport is onmogelijk.** Het behoort ge-

roon bij een deel van ons volk en gaat ver van vader op zoon.

Ik weekend en ook als er een feestdag door de week is, zijn er zangwedstrijden. Aan de wedstrijdreglementen lie door de vinkenbond zijn opgesteld, wordt zeer streng de hand gehouden. Het is niet dat de wedstrijd om 9.15 uur begint. Dan arriveren de eerste liefhebbers met hun vogels vanaf 8.45 uur. Dan begint om het in vaktermen te zeggen: 'het voorhangen'. Bij de inschrijving van elke vogel wordt een volgnummer getoet, dat de plaats aan de stallage (lat) bepaalt, die voorzien is van nummers op een afstand van 1/4 meter van elkaar. De afstand van de ophangspijkers voor de kooitjes tot de begane grond is precies 1.80 meter. (volgens bondsreglement bepaald)

Om 9.15 uur eindigt het inzetten, en hangen alle kooitjes op hun plaats. Daarna mogen alle liefhebbers hun vogels nog beluisteren tot 9.30 uur. Iedere peler mag meerdere vogels inzetten. Vanaf nu lopen twee controleurs langs de kooitjes om de vogels af te luisteren. Zijn er vogels die een angstkreet laten horen, (de vinkeniers noemen dat juken) dan gaan de twee controleurs bij de betreffende kooitjes luisteren, nemen vervolgens de vogels met kooitjes

van de lat, waardoor deze voor verdere deelname aan de wedstrijd zijn uitgesloten en laten hen buiten gehoorafstand van de wedstrijdvogels brengen. De vinkeniers mogen nog zacht sprekend langs de kooitjes lopen. Tot vijf voor tien. Dan zijn inmiddels al diverse kooitjes van de lat verwijderd met vogels die van de wedstrijd zijn uitgesloten. Van achter naar voren worden dan de kooitjes aangeschoven, tot alle opengevallen plaatsen bezet zijn en dan is het moment aangebroken dat de wedstrijd begint.

Klokslag 10 uur is er absolute stilte. Niemand mag meer een woord spreken en iedereen moet het wedstrijdterrein verlaten, uitgezonderd natuurlijk de controleurs en de inmiddels benoemde optekenaars (schrijvers + tellers). Drie tellers met elk een controleur en een man met een wekker, welke om de minuut een harde tik laat horen, gaan gedurende 1 minuut bij elk kooitje staan luisteren en de slagen tellen, welke dan op een lijst worden opgeschreven. Elke vogel wordt op deze manier zes maal 1 minuut beluisterd en op het einde wordt dan het aantal slagen per vogel bij elkaar opgeteld. Spannende ogenblikken voor alle deelnemers. En dan is het eindelijk

zover. De winnaar wordt bekend gemaakt en allen gaan naar hem toe om hem te feliciteren. Dan volgt de prijsuitreiking. Zes gulden en vijftig cent was de eerste prijs en vijftig cent was de laatste prijs, want één op de drie vogels kreeg een prijs.

Nadat alles keurig is opgeruimd en onder het genot van een kopje koffie, nog wat is nagekaart over de hobby, gaat iedereen weer naar huis en is weer een wedstriiddag ten einde.

Resumerend wil ik stellen, dat ik het een fijne belevenis vond, om een dag bij de vinkeniers te gast te mogen zijn. Fijne mensen, bij wie sportiviteit hoog in het vaandel staat geschreven.

Ongeacht hoe men op het ministerie over deze mensen denkt, wens ik mijn vrienden 'de vinkeniers' nog zeer vele fijne zangwedstrijden toe, met hun lievelings vogels 'boekvinken'.

Mochten in dit artikel enkele technische foutjes kleven, zo wil ik de vinkeniers vragen mij dit niet kwalijk te nemen. Ik ben maar een leek op vinken gebied. Wat ik beoogd heb met dit artikel, namelijk de vinkensport weer eens onder de aandacht te brengen van de mensen die het voor het zeggen hebben, daarin ben ik hopelijk geslaagd.

Ornithologische sensatie

Boerenzwaluw brengt een koekoek groot.

In mei 1981 broedden in de buurt van Meldorp in Sleeswijk-Holstein (Duitsland) boerenzwaluwen een koekoeksei uit en brachten met uitsluitend de broedparasiet groot.

Jaarlijks had dezelfde koekoek ook in 1982 een ei naar het oude zwaluwnest gebracht.

Verderom groeide er dankzij de onvermoeibare voeding door de zwaluwen een jonge koekoek op (zie foto).

Voort voor het uitvliegen werd de vogel geringd.

Waarom deze jonge koekoek kunnen overleven?

Vanneer jonge koekoeken namelijk het nest verlaten, zijn ze nog niet in staat te vliegen, komen terecht op de bodem en zoeken daar beschutting meestal onder een struik.

Maar worden ze dan echter door de zwaluwen, die hun voedsel brengen in de vlucht en die hun jongen op verhoogde plaatsen voeden, niet verder verzorgd.

Het is dan zo dat ze door een vogel die bereid is ze te voeden geaccepteerd worden.

Het is overigens een eigenaardigheid, dat de broedparasiet, die normaal gesproken het nest van diverse kleine zangvogels gebruikt, zich op die manier een zwaluwnest, en dat in dit geval ook nog binnen een menselijke huisvesting, uitverkoren had.

van Wagner.

VRAAG EN AANBOD

Annonces voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', betrekking hebbend op tentoonstellingen, vogelmarkten, aan- en verkoop en ruil van vogels, kooien, vogelboeken etc. van zuiver particuliere aard f 12,50 tot 100 letters. Boven 100 letters 15 ct. per letter meer. Advertenties dienen vóór de 25e van de maand voorafgaande aan de datum van verschijning onder gelijktijdig betalingovermaking van het juiste bedrag te worden toegezonden aan het bondsbureau, postbus 74 te Bergen op Zoom. Na genoemde dag ontvangen advertenties worden in het na eerderbedoelde nummer te verschijnen volgende nummer opgenomen. Ge den voor deze te laat binnengekomen advertenties worden niet geretourneerd. Men wordt dringend verzocht de tekst van de advertenties getypt of in duidelijk leesbaar schrift op te geven. Onduidelijk geschreven advertenties worden geretourneerd.

1-0 = MAN

0-1 = POP

1-1 = KOPPEL

TE KOOP

- Personata's in groen, blauw, wit, geel ross. in blauw, donkergr/bl., olijfb./bl., kobalt, appelgroene kobalt, appelgr./witm., kobalt/witm., witm./kobalt, cinnamon, donker cinnamon, donkergr./cinnamon, golden en zilver cherry, albt.lut. en spl., stalen kooien 80 x 50 x 40 f 50,- per stuk. W. Oudshoorn, De Clercstraat 102, Haarlem. Tel. 023-311686.
- Broedrijpe roodsn. spitsst., ceresam, diamantvinken en witborst-rietv. D. Visanderen, Barneveld. Tel. 03420-13450.
- Witborst goulds, ek. op kleur, ook nat. broed, ook zuiver spiltten. A. Keesmaat, Sliedrecht. Tel. 01840-18131.
- 7-3 delige klappkooien met stoffen, atm. 150 x 50 cm z.g.a.n. f 125,- per stuk. Tel. 02297-2939. (na 17 uur) J. Kwasth, 46, Wognum, Nh.
- Parieten kweekkooien met broedblokken voerbakjes en drinkho- ven bij P.J.J. van Beers, Kaaistraat 19, 4651 BL Steenberg. (Nbr.). Tel. 01670-63035.
- Gele pers. en fisch, roseicollies in lut.pbl./g.cherry, cobalt/ g.ch.dgr./gch/zil/pbl., olijfb./bl. g. en z. cherry en enkele br. koppels met garantie. J.P. Burger, Rhonestr. 18, Heemskerk. Tel. 02510-38348.
- Wegens inkrimping nog enkele broedkoppels en diverse mutaties roseicollies. M. Coenen, Gladiolenstraat 14, Rosmalen. Tel. 04192-13287.
- Embl. picta + 1-0 ruilen voor 0-1, zonneastrilde. 1-0 ruilen voor 0-1 molukken bronzemannen, masker am. J.L. Derden, B.L. Rottekade 173, Rotterdam. Tel. 010-204449.
- Goulds wit + split, bruibr./ietv., witb./rietv. (mannen f 50,- per stuk), emblema picta. W.J. Elshof, Zeist. Tel. 03404-15816.
- Roseicollies lutino, albino, cin.bl., cin.gr., witmasker. J. Klok, Haanswijk 3, Oude Pekela. Tel. 05978-14603 b.g.g. 14154.
- Gele halsband, swift en nigrigenis. K. v.d. Lei, Moerheimstr. 186, Dedemsvaart. Tel. 05230-13783.
- Gordels, masker amd., rk.pap.amd, drk.pap.am., binsen, witb. + gew.gk.rk.goulds, kwartels, isab. rijstvogels, parelhalsamd, diamant- vinken. H. Lutjeboer, Sluiskade 139b, Musselkanaal. Tel. 05994-7108.
- Diamantvinken, ceres, roodkopamadines, isabelrijstvogels bij G. Nikamp, Hademanstraat 16, Heeten (Ov). Tel. 05726-1781.
- Witborst goulds + split natuurbroed, kapuzensijzen overjarigen + jongen. H.J. Niltet, Graaf Ottostraat 97, Rijssen. Tel. 05480-14973.
- Jaarabonnementen Onze Vogels vanaf 1969 t/m 1982. R. Nijholt, Koenerweg 15, 8431 AR Oosterwolde.
- 1-1 groenwang en 0-1 witvoorhoofdamazonen, 1-1 groeneklori, 1-1 vuurvleugelparkiet, blauwe personata's. H.T. Tamminga, St. Niko- lasaga (Fr). Tel. 05134-2014.
- Gele bourks, rose en spiltten swift, allen broed '82 en '83. F. Verbunt, Raayheuvel 17, 5071 AK Udenhout (nbr.). Tel. 04241-2058.
- Witborst goulds x split. C. Stoffels, Zandstraat 253, Bergen op Zoom. Tel. 01640-51241.
- Cinn. + bonte glosters, 1-2 k.kan., ze.afz.kan., 2-2 br.cini, 1-1 streepk. kan, edelz., 1-1 zw.-wit paapje, 2-2 bruinr., musleuwerik- ken. Tel. 01869-1579. Engelsma, R. v. Dorpstr. 41, Nw. Beyerland.
- Geelstuit diamantv., gk.witb.goulds broed '82. Stoppelberg 38, Beekbergen, bij Apeldoorn. Tel. 05766-2244, toestel 29.
- Witb. goulds, diamantv., bichenows, spitsst. amd., parels, isabel- rijstvogels, Rik. papagaai amd., binsen. H. Scheper, Badstraat 63, Musselkanaal. Tel. 05994-3473.

- Bourks, spendids, elegant, turquoisines, rosellas, alles geringd broed '83. J. Mols, v. Goorstr. 51, Tilburg. Tel. 013-424890.
- 5-0 embl. pikta f 35,- st. 5-0 binsen f 10,- st. 3-3 binsen f 40,- p.p. 1-0 jap. nachtegaal f 25,-. Tel. 02550-10937.
- 1-1 monniksparkiet ook ruilen tegen andere parkieten. Hofmar De Rijp. Tel. 02297-3336.
- Diamantvinken, roodsn. spitsst., binsen, bruinborst rietv. M., Zoutberg, Suzegroenewegstr. 15, Purmerend. Tel. 02290-22666.
- Onze Vogels 1982/nr.10, 1981/nr. 4 en 6 nrs. van 1980. Te 02949-1836.
- Collis in cin., blcin., split, cin., lut., alb., cobalt, mauve, dgrbl. olijfb./bl., op kleur inruil mogelijk. Bakker, Den Helder. Tel. 02230 19136.
- 1-1 dusky aratinga, bergparkiet, jonge grijze roodstaarten uit blo geringd, ook ruilen edelpap. etc. A. v.d. Weegen, Anglostr. 104, De Haag. Tel. 070-881494.
- Roodkop pap.am., geelbont, zonne astriden, witbuik, en mor maal, geelkop binsen, witborst rietvinken, isabel bruinborst rietvin ken, witborst goulds, J.J. van Voorst, Bilderdijklaan 1, Zeist. Te 03404-53206.
- Cin. dwerg kartels broed eieren van cin. dw.kwartels. Jan v.c Haven, Opperstraat 6, Oud-Gastel. Tel. 01651-3610.
- 1-0 grijze roodstaart papagaai volwassen, eventueel ruilen voor 0 1 grijze roodstaart of Forpus of Taranta. Tel. 01646-3486.
- Bod gevraagd op 29 jaargangen Onze Vogels vanaf 1953. W. Wijnhoft, Koninginnelaan 78a, Soest. Tel. 02155-16102.
- Gele bourks x split en wildkleur, elegant, splendid, turquoise kakariki, barnard, witte valk, geringd. sportieve prijs. Tel. 04254-1782
- 1-1 Rozeb baard, 1-1 r.v.blb. of te ruil voor 1-1 gele halsband, na 1 uur. J. Janssen, Pater Beckerpl. 5, Velden. Tel. 04702-2360.
- Witte gordels + splitmannen, witte spitsst. + splitmannen, na gordels + spitsst., witb. + split + nat.goulds. H. ten Have, Wambuis straat 2d, 7204 NN Zutphen. Tel. 05750-21160.
- 1-1 R.kuifkardinalen f 125,-, 1-1 boliv. kardinalen f 75,-, 0-1 rod kardinalen f 40,-. D. Bouwes, Prof. Ridderbosstr. 19, 9781 JC Be dum. Tel. 05900-14117.
- Diamantduifjes, briljant zilver blauw witte tortels mooi getekende: kleur foxjes, Tel. 01620-58339. Oosterhout Nbr.
- Kwk.alb.xlut., alb.xkob., kob./lut.xalb., olijfb./bl.xkob., witr x.witm., kob.x zilver, kob.xkob., alb.lut., mauve, kob/witm.lijf/bl. dgr cin., kobaltcin., blauwcin. J.A. v.d. Tuin, Nijverheidstr. 12, Gorsse Tel. 05759-1607.
- Bod op jaargangen van 1965 t/m 1980 of mij passende vogels o.a. pap.amd., zonneastr., rietvink, sijzen na 4 uur. Tel. 05944-2592
- R.Collis groen, blauw, dgr/bl, olijfb./bl, kobalt mauve, golden e zilver cherry, lutino + split, geselect. vogels, normale prijs. R. Schu ring, Vechtstraat 11, Purmerend. Tel. 02290-26984.
- Diamantvink witb.goulds gsn spitsstaarten. G. Analters, Castor weg 26, Hengelo, Tel. 074-421322.
- Rk.zwk.goulds, ceres, binsen, edezangers, zilverbekjes diamantv. A. Walraven, Lidewijdestraat 19, Hoogvliet. Tel. 01C 385807.
- Kl. cuba's, parelhalsb.amd., diamantv., brb./rietv., embl.picta's. Tf Steenkamer, Zijde 260, 2771 EW Boskoop. Tel. 01727-3493.
- Ek. '82 en '83, diamantd.b+z, groenvf.d., sierl. bronsvf.d., 1- edelz., 0-2 brliv., 0-2 bourks, 1-0 gr. textorw. A. Langenberg. Te 01621-16893.
- Kapuzensijzen br.'83. W. de Gijdt, Baanweg 8, Terschuur. Te 03426-1609.

**Fauna
Metaalwaren b.v.**

Hoofdstraat 138a - Tel. 04167-7 41 14
Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

Alles voor de kweker zoals:

Allerlei soorten nestmateriaal o.a.:

sharpi - cri - cocos en sisal

Diverse soorten nestjes en nestkastjes

Kiemappaaraat voor dagelijks

gekiemd zaad.